

**SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOLAWCZE
w KATOWICACH**

40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23
tel.: 32 255 – 27 – 75 fax: 32 251 – 86 – 72

e-mail: kancelaria@kolegium-odwolawcze.katowice.finn.pl
REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.0Ś/41.9/875/2019/0/RN

Katowice, dnia 02.01.2020r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 570), art. 138 § 1 pkt 1 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2016r. poz. 23 z późn. zm.) oraz art. 16 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017r. poz. 935),

po rozpatrzeniu odwołania Pani Jolanty Otlík, reprezentowanej przez pełnomocnika Pana Grzegorza Urbasa, zawartego w piśmie z dnia 19 stycznia 2018r., z tytułowanymi: „Odwołanie”, od decyzji Zastępcy Prezydenta Miasta Raciborza, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Raciborza, Nr 159/2017 (Nr sprawy: OS.6220.10.2016) z dnia 29 grudnia 2017r., o treści sentencji: „orzekam, co następuje:

1. Odmawiam uchylecia decyzji Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. orzekającej w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Elektrowni Wiatrowej Krzanowice o mocy 51 MW na działkach o Nr: 127, 68 obręb geodezyjny Bojanów, Nr: 98; 1 53; 136; 111; 104; 48; 166; 100; 228; 167/1, obręb geodezyjny Krzanowice, Nr: 873/66; 165 obręb geodezyjny Pietraszyn, oraz na działkach Nr 371, 391/2, 557 obręb geodezyjny Wojnowice, Gmina Krzanowice”.
2. Stwierdzam, że ostateczna decyzja Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. orzekająca w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Elektrowni Wiatrowej Krzanowice o mocy 51 MW na działkach o Nr: 127, 68 obręb geodezyjny Bojanów, Nr: 98; 1 53; 136; 111; 104; 48; 166; 100; 228; 167/1, obręb geodezyjny Krzanowice, Nr: 873/66; 165 obręb geodezyjny Pietraszyn, oraz na działkach Nr 371, 391/2, 557 obręb geodezyjny Wojnowice, Gmina Krzanowice” wydana została z naruszeniem prawa.”

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:
Przewodniczący składu: Robert Nowicki (sprawozdawca)
Członkowie: Katarzyna Stebnička
Kamila Koziara

na posiedzeniu w dniu 2 stycznia 2020r.

orzekło

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję

Uzasadnienie

Burmistrz Miasta Krzanowice decyzją Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r., po rozpatrzeniu wniosku spółki Power 4ALL – Krzanowice sp. z o.o. z siedzibą w Krzanowicach z dnia 13 września 2010r., orzekł w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Elektrowni Wiatrowej

Krzanowice o mocy 51 MW na działkach o Nr: 127, 268 obręb geodezyjny Bojanów, Nr: 98; 153; 136; 111; 104; 48; 166; 100; 228; 167/1, obręb geodezyjny Krzanowice, Nr: 873/66; 165 obręb geodezyjny Pietraszyn, oraz na działkach Nr: 371, 391/2, 557 obręb geodezyjny Wojnowice, Gmina Krzanowice.” W uzasadnieniu decyzji Burmistrza Miasta Krzanowice przedstawil motywy, którymi kierował się przy wydawaniu powyższego rozstrzygnięcia.

Z akt sprawy wynika, że ww. decyzja Burmistrza Miasta Krzanowice została doręczona wnioskodawcy w dniu 27 listopada 2012r., a podmiotowi występującemu w ww. postępowaniu na prawach strony w dniu 3 grudnia 2012r. W dniu 27 listopada 2012r. ww. decyzja Burmistrza Miasta Krzanowice, celem doręczenia pozostałym stronom postępowania, została ogłoszona w drodze publicznego obwieszczenia, w zwycajowy sposób na obszarze Gminy Krzanowice.

Z akt sprawy wynika również, że ww. decyzja Burmistrza Miasta Krzanowice stała się ostateczna z dniem 25 grudnia 2012r.

Pismem z dnia 19 października 2015r., z tytułowanymi: „Wniosek”, Pani Jolanta Otlík, reprezentowana przez pełnomocnika Pana Grzegorza Urbasa, powołując się na art. 150 § 2 oraz art. 145 § 1 pkt 3, pkt 4 i pkt 5 kodeksu postępowania administracyjnego, wystąpiła do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o wznowienie z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie zakończonej ww. decyzją Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. W uzasadnieniu tego pisma pełnomocnik Pani Jolanty Otlík przedstawił stanowisko w sprawie, wskazując na wystąpienie przesłanek wznowienia postępowania, określonych w art. 145 § 1 pkt 4 i pkt 5 kodeksu postępowania administracyjnego. Do ww. pisma pełnomocnik Pani Jolanty Otlík dołączył pełnomocnictwo udzielone mu przez Panią Jolantę Otlík w dniu 17 października 2015r. oraz materiał zdjęciowy.

Powyższe pismo wpłynęło do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z dnia 21 października 2015r.

Pismem Nr SKO – OS – 428/2314/15934/15/KS z dnia 2 listopada 2015r., z tytułowanymi: „Zawiadomienie”, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach przekazało Burmistrzowi Miasta Krzanowice wniosek Pani Jolanty Otlík, reprezentowanej przez pełnomocnika Pana Grzegorza Urbasa, zawarty w piśmie z dnia 19 października 2015r., z tytułowanymi: „Wniosek”, w sprawie wznowienia postępowania zakończonego decyzją Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. W uzasadnieniu pisma Kolegium przedstawiło swoje stanowisko w sprawie.

Pismem Nr GK.604.13 – 1.2015 z dnia 23 listopada 2015r. Burmistrz Miasta Krzanowice wystąpił do Pani Jolanty Otlík, reprezentowanej przez pełnomocnika Pana Grzegorza Urbasa, o uzupełnienie wniosku zawartego w piśmie z dnia 19 października 2015r., z tytułowanymi: „Wniosek”, w sprawie wznowienia postępowania zakończonego decyzją Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r., poprzez wskazanie, kiedy ww. dowiedziała się o okolicznościach stanowiących podstawę do wznowienia postępowania administracyjnego, w sprawie.

Pismem z dnia 30 listopada 2015r., z tytułowanymi: „Uzupełnienie braku formalnego oraz uzupełnienie wniosku z dnia 19 listopada 2015r.”, pełnomocnik Pani Jolanty Otlík, udzielił informacji w sprawie. Wskazał m.in., że Pani Jolanta Otlík dowiedziała się o okolicznościach stanowiących podstawę do wznowienia postępowania administracyjnego w sprawie w dniu 7 października 2015r.

Burmistrz Miasta Krzanowice postanowieniem Nr GK.604.13 – 4.2015 z dnia 16 grudnia 2015r., po rozpatrzeniu ww. wniosku Pani Jolanty Otlík, reprezentowanej przez pełnomocnika Pana Grzegorza Urbasa, zawartego w piśmie z dnia 19 października 2015r., z tytułowanymi: „Wniosek”, orzekł o wznowieniu postępowania administracyjnego zakończonego ww. ostateczną decyzją Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. W uzasadnieniu postanowienia przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

W toku prowadzonego postępowania Burmistrz Miasta Krzanowice pismem Nr GK.604.13 – 20.2015.2016 z dnia 2 lutego 2016r. wystąpił do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o wyłączenie i o wyznaczenie innego organu do przeprowadzenia wznowionego postępowania zakończonego ww. ostateczną decyzją Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. W uzasadnieniu tego wniosku Burmistrz Miasta Krzanowice przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po rozpatrzeniu ww. wniosku Burmistrza Miasta Krzanowice, postanowieniem Nr SKO – OSW – 428/92/1909/16/RN z dnia 30 marca 2016r. orzekło o wyłączeniu Burmistrza Miasta Krzanowice od prowadzenia wznowionego postępowania zakończonego ostateczną decyzją Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. oraz wyznaczyło Prezydenta Miasta Raciborza do jego prowadzenia. W uzasadnieniu postanowienia Kolegium przedstawiło motywy wydane orzeczenia.

Pismem Nr GK.604.13 – 31.2015.2016 z dnia 18 kwietnia 2016r. Burmistrz Miasta Krzanowice przekazał Prezydentowi Miasta Raciborza – organowi wyznaczonemu postanowieniem Samorządowego Kolegium odwoławczego w Katowicach Nr SKO – OSW – 428/92/1909/16/RN z dnia 30 marca 2016r. do prowadzenia wznowionego postępowania zakończonego ostateczną decyzją Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. – akta przedmiotowego postępowania.

Pismem Nr OS.6220.10.2016 z dnia 19 maja 2016r. Prezydent Miasta Raciborza wystąpił do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o wyłączenie i o wyznaczenie innego organu do przeprowadzenia ww. wznowionego postępowania zakończonego ostateczną decyzją Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. W uzasadnieniu tego wniosku Prezydent Miasta Raciborza przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po rozpatrzeniu ww. wniosku Prezydenta Miasta Raciborza, postanowieniem Nr SKO – OSW – 428/312/7989/16/RN z dnia 14 lipca 2016r. orzekło o odmowie wyłączenia Prezydenta Miasta Raciborza od prowadzenia ww. wznowionego postępowania zakończonego ostateczną decyzją Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. W uzasadnieniu postanowienia Kolegium przedstawiło motywy wydane orzeczenia.

Pismem z dnia 16 listopada 2016r., zarytutowanym: „Dot. decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Elektrowni Wiatrowej Krzanowice o mocy 51 MW” OS.6220.10.2016”, Pani Jolanta Otlík, reprezentowana przez pełnomocnika Pana Grzegorza Urbasa, wystąpiła do Prezydenta Miasta Raciborza z wnioskiem w sprawie stwierdzenia nieważności ww. decyzji Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r., z powodu wydania jej z naruszeniem przepisów o własności, a tym samym z rażącym naruszeniem prawa (art. 156 § 1 pkt 1 i pkt 2 kodeksu postępowania administracyjnego). W uzasadnieniu wniosku pełnomocnik Pani Jolanty Otlík przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Powyższe pismo wpłynęło do Prezydenta Miasta Raciborza w dniu 16 listopada 2016r. Pismem Nr OS.6220.10.2016 z dnia 21 listopada 2016r. Prezydent Miasta Raciborza przekazał ww. wniosek Pani Jolanty Otlík, reprezentowanej przez pełnomocnika Pana Grzegorza Urbasa, wraz z aktami sprawy, do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach.

Postanowieniem Nr 132/2016 (Nr sprawy: OS.6220.10.2016) z dnia 22 listopada 2016r. Prezydent Miasta Raciborza orzekł o zawieszeniu ww. wznowionego postępowania zakończonego ostateczną decyzją Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. W uzasadnieniu postanowienia Prezydent Miasta Raciborza przedstawił motywy wydane orzeczenia.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach pismem Nr SKO – OS – 428/576/18544/16/RN z dnia 23 lutego 2017r., zarytutowanym: „Wzwanie do usunięcia braków”, wezwało Panią Jolanę Otlík i jej pełnomocnika do uzupełnienia ww. wniosku zawartego w piśmie z dnia 16 listopada 2016r., zarytutowanym: „Dot. decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Elektrowni Wiatrowej Krzanowice o mocy 51 MW” OS.6220.10.2016.”

Pismem z dnia 6 marca 2017r., zarytutowanym: „Dot.: SKO – OS – 428/576/18544/16/RN”, Pani Jolanta Otlík, reprezentowana przez pełnomocnika Pana Grzegorza Urbasa, uzupełniła ww. wniosek zawarty w piśmie z dnia 16 listopada 2016r., zarytutowanym: „Dot. decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Elektrowni Wiatrowej Krzanowice o mocy 51 MW” OS.6220.10.2016.” Do pisma pełnomocnik Pani Jolanty Otlík dołączył dodatkowe dokumenty, w tym pełnomocnictwo udzielone mu przez Panią Jolanę Otlík w dniu 5 lutego 2017r.

Na posiedzeniu niejawnym odbytym w dniu 19 maja 2017r., Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, postanowieniem Nr SKO – OS – 428/576/18544/16/RN sporządzonym w dniu 19 maja 2017r. postanowiło wszcząć na wniosek Pani Jolanty Otlík, reprezentowanej przez pełnomocnika Pana Grzegorza Urbasa, zawarty w piśmie z dnia 16 listopada 2016r., zarytutowanym: „Dot. decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Elektrowni Wiatrowej Krzanowice o mocy 51 MW” OS.6220.10.2016”, uzupełniony pismem z dnia 6 marca 2017r., zarytutowanym: „Dot.: SKO – OS – 428/576/18544/16/RN”, postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. W uzasadnieniu postanowienia Kolegium przedstawiło motywy wydane orzeczenia.

Decyzją Nr SKO – OS/428/576/18544/16/RN z dnia 18 września 2017r. Samorządowe Kolegium odwoławcze w Katowicach orzekło o odmowie stwierdzenia nieważności decyzji Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. W uzasadnieniu decyzji Kolegium przedstawiło motywy wydane orzeczenia.

Pismem z dnia 4 października 2017r., zarytutowanym: „Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy”, Pani Jolanta Otlík, reprezentowana przez pełnomocnika Pana Grzegorza Urbasa, wystąpiła się do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Kolegium Nr SKO – OS/428/576/18544/16/RN z dnia 18 września 2017r.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po rozpatrzeniu ww. wniosku Pani Jolanty Otlík, reprezentowanej przez pełnomocnika Pana Grzegorza Urbasa, z dnia 4 października 2017r., decyzją Nr SKO – OS/428/559/15843/17/AKD z dnia 2 listopada 2017r. orzekło o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji Kolegium Nr SKO – OS/428/576/18544/16/RN z dnia 18 września 2017r. W uzasadnieniu decyzji Kolegium przedstawiło motywy wydane orzeczenia.

Postanowieniem Nr 104/2017 (Nr sprawy: OS.6220.10.2016) z dnia 23 listopada 2017r. Prezydent Miasta Raciborza orzekł o podjęciu wznowionego postępowania zakończonego ww. ostateczną decyzją Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. W uzasadnieniu postanowienia Prezydent Miasta Raciborza przedstawił motywy wydane orzeczenia.

Po przeprowadzeniu wznowionego postępowania zakończonego ww. ostateczną decyzją Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. Prezydent Miasta Raciborza – organ pierwszej instancji wyznaczony postanowieniem Kolegium Nr SKO – OSW – 428/92/1909/16/RN z dnia 30 marca 2016r. do prowadzenia ww. wznowionego postępowania administracyjnego – decyzją Nr 159/2017 (Nr sprawy: OS.6220.10.2016) z dnia 29 grudnia 2017r., orzekł o odmowie uchylecia decyzji Burmistrza

Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. (pkt 1 sentencji zaskarżonej decyzji) oraz stwierdził, że ostateczna decyzja Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. wydana została z naruszeniem prawa. (pkt 2 sentencji zaskarżonej decyzji). W uzasadnieniu decyzji Prezydent Miasta Raciborza przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Od powyższej decyzji odwołanie w terminie złożyła Pani Jolanta Otlík, reprezentowana przez pełnomocnika Pana Grzegorza Urbasa. W pisemnym odwołaniu, zawartym w piśmie z dnia 19 stycznia 2018r., z tytułowaniem: „Odwołanie”, pełnomocnik Pani Jolanty Otlík wyraził niezadowolenie z rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji i przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Pismem Nr OS.6220.10.2017 z dnia 25 stycznia 2018r. organ pierwszej instancji przesyłał ww. odwołanie wraz z aktami sprawy do organu odwoławczego.

W dniu 14 maja 2018r. do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach wpłynęło pismo Pani Jolanty Otlík z dnia 10 maja 2018r., z tytułowaniem: „Dot. odwołania od decyzji Prezydenta Miasta Racibórz Nr 159/2017 z dnia 29 grudnia 2017r. odmawiającej uchylecia decyzji Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. o środowiskowych warunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Elektrowni Wiatrowej Krzanowice o mocy 51 MW ...”. W treści tego pisma Pani Jolanta Otlík przedstawiła swoje stanowisko w sprawie i wniosła, w oparciu o art. 156 § 1 pkt 2 kodeksu postępowania administracyjnego, o „stwierdzenie nieważności przedmiotowej decyzji”.

Pismem Nr SKO.OS/41.9/244/2018/7312/KK z dnia 21 maja 2018r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wystąpiło do Pani Jolanty Otlík o doprecyzowanie wniosku zawartego w piśmie z dnia 10 maja 2018r., z tytułowaniem: „Dot. odwołania od decyzji Prezydenta Miasta Racibórz Nr 159/2017 z dnia 29 grudnia 2017r. odmawiającej uchylecia decyzji Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. o środowiskowych warunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Elektrowni Wiatrowej Krzanowice o mocy 51 MW ...”, poprzez wskazanie decyzji o stwierdzenie nieważności której ww. pismem wnosi.

Pismem z dnia 29 maja 2018r. Pani Jolanta Otlík oświadczyła, że pismem z dnia 10 maja 2018r., z tytułowaniem: „Dot. odwołania od decyzji Prezydenta Miasta Racibórz Nr 159/2017 z dnia 29 grudnia 2017r. odmawiającej uchylecia decyzji Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. o środowiskowych warunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Elektrowni Wiatrowej Krzanowice o mocy 51 MW ...”, wniosła o stwierdzenie nieważności decyzji Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r.

Postanowieniem Nr SKO.OS/41.9/244/2018/7312/KK z dnia 14 czerwca 2018r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach orzekło o wszczęciu na wniosek Pani Jolanty Otlík, zawarty w piśmie z dnia 10 maja 2018r., z tytułowaniem: „Dot. odwołania od decyzji Prezydenta Miasta Racibórz Nr 159/2017 z dnia 29 grudnia 2017r. odmawiającej uchylecia decyzji Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. o środowiskowych warunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Elektrowni Wiatrowej Krzanowice o mocy 51 MW ...”, uzupełniony pismem z dnia 29 maja 2018r., postępowania administracyjnego w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. W uzasadnieniu postanowienia Kolegium przedstawiło motywy wydanego w sprawie orzeczenia.

Postanowieniem Nr SKO – OŚ – 428/57/1783/18/RN z dnia 18 czerwca 2018r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach orzekło o zawieszeniu postępowania administracyjnego wszczętego w związku z odwołaniem Pani Jolanty Otlík, reprezentowanej przez pełnomocnika Pana Grzegorza Urbasa, zawartym w piśmie z dnia 19 stycznia 2018r., z tytułowaniem: „Odwołanie”, od decyzji Prezydenta Miasta Raciborza Nr 159/2017 (Nr

sprawy: OS.6220.10.2016) z dnia 29 grudnia 2017r. W uzasadnieniu ww. postanowienia Kolegium przedstawiło motywy, które były podstawą do jego wydania.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po przeprowadzeniu na wniosek Pani Jolanty Otlík, zawarty w piśmie z dnia 10 maja 2018r., z tytułowaniem: „Dot. odwołania od decyzji Prezydenta Miasta Racibórz Nr 159/2017 z dnia 29 grudnia 2017r. odmawiającej uchylecia decyzji Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. o środowiskowych warunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Elektrowni Wiatrowej Krzanowice o mocy 51 MW ...”, uzupełniony pismem z dnia 29 maja 2018r., postępowania administracyjnego w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r., decyzją Nr SKO.OS/41.9/244/2018/7312/KK z dnia 2 października 2018r. orzekło o odmowie stwierdzenia nieważności ww. Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. W uzasadnieniu decyzji Kolegium przedstawiło motywy wydanego orzeczenia.

Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na ww. decyzję Kolegium Nr SKO.OS/41.9/244/2018/7312/KK z dnia 2 października 2018r. wniosła Pani Joanna Otlík.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach wyrokiem z dnia 27 marca 2019r., sygn. akt: II SA/Gl 1043/18, oddalił skargę Pani Jolanty Otlík na decyzję Kolegium Nr SKO.OS/41.9/244/2018/7312/KK z dnia 2 października 2018r., wydaną w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r.

Wyrok ten nie został zaskarżony i stał się prawomocny od dnia 27 kwietnia 2019r.

Postanowieniem Nr SKO.OS/41.9/875/2019/0/RN z dnia 25 września 2019r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach postanowiło z urzędu podjąć zawieszono postępowanie administracyjne, wszczęte w związku z odwołaniem Pani Jolanty Otlík, reprezentowanej przez pełnomocnika Pana Grzegorza Urbasa, zawartym w piśmie z dnia 19 stycznia 2018r., z tytułowaniem: „Odwołanie”, od ww. decyzji Prezydenta Miasta Raciborza Nr 159/2017 (Nr sprawy: OS.6220.10.2016) z dnia 29 grudnia 2017r. W uzasadnieniu Kolegium przedstawiło motywy wydanego w sprawie orzeczenia.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło następujący stan prawny odnoszący się do przedmiotowej sprawy:

W pierwszej kolejności Kolegium wskazuje, że postępowanie zakończone zaskarżoną decyzją Prezydenta Miasta Raciborza Nr 159/2017 (Nr sprawy: OS.6220.10.2016) z dnia 29 grudnia 2017r., toczące się w trybie wznowieniowym, zostało wszczęte na wniosek Pani Jolanty Otlík, reprezentowanej przez pełnomocnika Pana Grzegorza Urbasa, zawarty w piśmie z dnia 19 października 2015r., z tytułowaniem: „Wniosek”. Burmistrz Miasta Krzanowice postanowieniem Nr GK.604.13 – 4.2015 z dnia 16 grudnia 2015r., po rozpatrzeniu ww. wniosku Pani Jolanty Otlík reprezentowanej przez pełnomocnika Pana Grzegorza Urbasa, zawartego w piśmie z dnia 19 października 2015r., z tytułowaniem: „Wniosek”, orzekł o wznowieniu postępowania administracyjnego zakończonego ww. ostateczną decyzją Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r.

Kolegium wskazuje zatem, że w zakresie podstawy procesowej niniejszego rozstrzygnięcia, w dniu 1 czerwca 2017r. weszła w życie nowelizacja kodeksu postępowania administracyjnego, dokonana poprzez art. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017r. poz. 935). Ww. ustawa nowelizująca zawiera przepisy przejściowe. W zakresie procedury administracyjnej przepisem tym jest art. 16, który stanowi, że do postępowan administracyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy ostateczną decyzją lub postanowieniem stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 (czyli przepisy kodeksu postępowania administracyjnego), w brzmieniu dotychczasowym, z tym, że do tych postępowan stosuje się przepisy art. 96a – 96n ustawy zmienianej w ww. art. 1.

W przedmiotowej sprawie zatem, w postępowaniu toczącym się przed Kolegium mają zastosowanie przepisy kodeksu postępowania administracyjnego w brzmieniu dotychczasowym, sprzed ww. nowelizacji.

Kolegium wskazuje dalej, że w myśl art. 145 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznawia się postępowanie, w przypadku enumeratywnie wskazanych w tymże artykule w pkt 1 – 8. Stosownie do brzmienia § 2 ww. artykułu z przyczyn określonych w § 1 pkt 1 i 2 postępowanie może być wznowione również przed stwierdzeniem sfalszowania dowodu lub popełnienia przestępstwa orzeczeniem sądu lub innego organu, jeżeli sfalszowanie dowodu lub popełnienie przestępstwa jest oczywiste, a wznowienie postępowania jest niezbędne dla uniknięcia niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia ludzkiego albo poważnej szkody dla interesu społecznego, natomiast w świetle § 3 ww. przepisów z przyczyn określonych w § 1 pkt 1 i 2 można wznowić postępowanie także w przypadku, gdy postępowanie przed sądem lub innym organem nie może być wszczęte na skutek upływu czasu lub z innych przyczyn określonych w przepisach prawa.

W myśl art. 145a § 1 kodeksu postępowania administracyjnego można zgądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego została wydana decyzja, natomiast stosownie do treści art. 145b § 1 tego kodeksu można zgądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy zostało wydane orzeczenie sądu stwierdzające naruszenie zasady równego traktowania, zgodnie z ustawą z dnia 3 grudnia 2010r. o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania, jeżeli naruszenie tej zasady miało wpływ na rozstrzygnięcie sprawy zakończonej decyzją ostateczną.

Stosownie do treści art. 146 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego uchylene decyzji z przyczyn określonych w art. 145 § 1 pkt 1 i 2 nie może nastąpić, jeżeli od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji upłynęło dziesięć lat, zaś z przyczyn określonych w art. 145 § 1 pkt 3 – 8 oraz w art. 145a i art. 145b, jeżeli od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji upłynęło pięć lat. W świetle § 2 tego artykułu nie uchylta się decyzji także w przypadku, jeżeli w wyniku wznowienia postępowania mogłaby zapasć wyjątkowo odpowiedzialność za swoją istocie decyzji dotychczasowej.

W myśl postanowień art. 147 kodeksu postępowania administracyjnego wznowienie postępowania następuje z urzędu lub na żądanie strony. Wznowienie postępowania z przyczyn określonej w art. 145 § 1 pkt 4 oraz w art. 145a i art. 145b następuje tylko na żądanie strony.

W świetle art. 148 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego podanie o wznowienie postępowania wnosi się do organu administracji publicznej, który wydał w sprawie decyzję w pierwszej instancji, w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym strona dowiedziała się o okoliczności stanowiącej podstawę do wznowienia postępowania, przy czym, w myśl § 2 tego artykułu termin do złożenia podania o wznowienie postępowania z przyczyn określonej w art. 145 § 1 pkt 4 biegnie od dnia, w którym strona dowiedziała się o decyzji.

Zgodnie z treścią art. 149 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego wznowienie postępowania następuje w drodze postanowienia. W myśl § 2 tego artykułu postanowienie stanowi podstawę do przeprowadzenia przez właściwy organ postępowania co do przyczyn wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy. Z kolei w świetle § 3 ww. przepisu odnowa wznowienia postępowania następuje w drodze postanowienia. Stosownie do postanowień § 4 na postanowienie, o którym mowa w § 3, służy zażalenie.

W myśl postanowień art. 150 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organem administracji publicznej właściwym w sprawach wymienionych w art. 149 jest organ, który wydał w sprawie decyzję w ostatniej instancji. Zgodnie z treścią § 2 tego przepisu, jeżeli przyczyną wznowienia postępowania jest działalność organu wymienionego w § 1, o

wznowienie postępowania rozstrzyga organ wyższego stopnia, który równocześnie wyznacza organ właściwy w sprawach wymienionych w art. 149 § 2, natomiast w świetle § 3 przepis § 2 nie dotyczy przypadków, gdy decyzje w ostatniej instancji wydał minister, a w sprawach należących do zadań jednostek samorządu terytorialnego – samorządowe kolegium odwoławcze.

W świetle art. 151 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ administracji publicznej, o którym mowa w art. 150, po przeprowadzeniu postępowania określonego w art. 149 § 2 wydaje decyzję, w której odmawia uchylenia decyzji dotychczasowej, gdy stwierdzi brak podstaw do jej uchylenia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a lub art. 145b, albo (pkt 1) uchyla decyzję dotychczasową, gdy stwierdzi istnienie podstaw do jej uchylenia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a lub art. 145b, i wydaje nową decyzję rozstrzygającą o istocie sprawy (pkt 2), przy czym stosownie do treści § 2 ww. artykułu, w przypadku gdy w wyniku wznowienia postępowania nie można uchylić decyzji na skutek okoliczności, o których mowa w art. 146, organ administracji publicznej ograniczy się do stwierdzenia wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem prawa oraz wskazania okoliczności, z powodu których nie uchylił tej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że w świetle powyżej przytoczonych przepisów prawa wznowienie postępowania jest instytucją procesową scharakteryzowaną przez możliwość ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej zakończonej decyzją ostateczną, jeżeli postępowanie, w którym decyzja zapadła, było dokonane kwalifikowaną władzą wyliczoną wyczerpująco w art. 145 § 1 i art. 145a § 1 oraz art. 145b § 1 kodeksu postępowania administracyjnego.

Ma ono na celu stworzenie prawnej możliwości przeprowadzenia ponownego postępowania wyjaśniającego i ponownego rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej, w której została już wydana decyzja ostateczna w sytuacji, kiedy po wydaniu decyzji ostatecznej ujawnia się wadliwość postępowania, na którym oparto ostateczne rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej albo gdy powstały później okoliczności, które pozbawiają znaczenia przesłanki, na jakich oparto rozstrzygnięcie sprawy.

W postępowaniu w sprawie wznowienia postępowania wyodrębniła się dwa zasadnicze etapy. W pierwszym, zwanym etapem wstępnym (wytłumaczeniowym), bada się jedynie zagrożenie formalnej dopuszczalności przeprowadzenia postępowania wznowieniowego. Obejmuje ono ustalenie czy żądanie pochodzi od strony lub innego podmiotu uprawnionego do żądania wznowienia, czy zachowano termin do złożenia żądania i czy wnoszący żądanie wskazał przesłankę wznowienia. Etap ten rozpoznawczy wnoszek strony, zgłoszony właściwemu organowi, o wznowienie postępowania i kończy się albo wydatkiem postanowienia o wznowieniu (art. 149 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego), albo podjęciem postanowienia o odmowie wznowienia (art. 149 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego).

Etap drugi zwany postępowaniem rozpoznawczym rozpoczyna się po wydaniu postanowienia w sprawie wznowienia postępowania i w jego trakcie organ administracyjny winien dokonać rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej zakończonej decyzją ostateczną, w której postępowanie zostało wznowione.

Przy czym, w przypadku gdy podstawą wznowienia postępowania jest przesłanka określona w art. 145 § 1 pkt 4 kodeksu postępowania administracyjnego – co ma miejsce również w niniejszej sprawie – to wówczas we wstępnym badaniu wniosku o wznowienie postępowania bada się wyłącznie czy został zachowany termin do złożenia żądania i czy wnoszący żądanie wskazał, z zachowaniem normy art. 9 kodeksu postępowania administracyjnego, przesłankę wznowienia. Natomiast kwestia, czy żądanie pochodzi od strony podlega badaniu na drugim etapie postępowania.

Etap drugi zwany postępowaniem rozpoznawczym rozpoczyna się po wydaniu postanowienia w sprawie wznowienia postępowania. W jego trakcie organ administracyjny winien dokonać rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej zakończonej decyzją

ostateczną, w której postępowanie zostało wznowione. Następuje więc otwarcie postępowania, w wyniku którego ma być podjęta decyzja w sprawie dalszego obowiązywania dotychczasowej decyzji ostatecznej. Granice tego postępowania wyznaczone są zakresem treści tej ostatecznej decyzji. Organ administracji publicznej musi zatem na nowo rozstrzygnąć w sprawie, która była wcześniej rozstrzygnięta decyzją ostateczną. Jest to więc postępowanie w sprawie tożsamej pod względem przedmiotowym, podmiotowym i co do podstawy prawnej ze sprawą zakończoną decyzją ostateczną. Organ administracji publicznej musi zatem przeprowadzić na nowo postępowanie wyjaśniające, w którym wyeliminuje wszystkie wady postępowania wcześniejszego. Na tym etapie organ administracji publicznej nie jest zatem związany ustalaniem stanu faktycznego i prawnego, dokonanymi podczas wcześniejszego postępowania, niemniej winien się odnieść do tego materiału dowodowego i na nowo go ocenić. Oznacza to jednocześnie, że dowody, co do wiarygodności których nie zgłoszono żadnych zastrzeżeń, mogą być w tym postępowaniu wykorzystane. Należy przy tym pamiętać, że usunięcie poszczególnych wad wcześniejszego postępowania może wywierać bezpośredni wpływ na treść nowej decyzji rozstrzygającej o istocie sprawy. Rozstrzygnięcie sprawy w tym postępowaniu, podobnie jak w każdym postępowaniu toczącym się przed organem pierwszej instancji, następuje w oparciu o przepisy obowiązujące w dniu orzekania. W wyroku z dnia 28 czerwca 1984r., sygn. akt: I SA 86/84, Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że: „Istotą wznowionego postępowania i uchylenia dotychczasowej decyzji ostatecznej jest powrót sprawy do odpowiedniego stadium zwykłego postępowania instancyjnego. Nową decyzją, rozstrzygającą zatem o istocie sprawy, wydaje się, jak gdyby sprawa nie była w danej instancji rozstrzygana. Wobec tego organ administracji państwowej, wydający nową decyzję, stosuje te przepisy prawa materialnego, które obowiązują w dniu orzekania (...)” W podobnym tonie wypowiedział się również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 29 października 2007r., sygn. akt: VI SA/Wa 1269/07.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje również, że w toku orzekania przed organami administracji publicznej zmianie uległa ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Na wstępie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje zatem, że z dniem 1 stycznia 2015r. weszła w życie ustawa z dnia 11 lipca 2014r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014r., poz. 1133). Na mocy art. 7 pkt 5 lit. a) tiret pierwszy ww. ustawy z dnia 11 lipca 2014r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw do art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko został dodany pkt 3a o treści: „załącznik graficzny przedstawiający zasięg oddziaływania przedsięwzięcia.” Zatem z datą 1 stycznia 2015r. ww. załącznik graficzny przedstawiający zasięg oddziaływania przedsięwzięcia stał się elementem obligatoryjnym, dołączanym do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Przepisy tej ustawy zostały zmienione na mocy art. 1 ustawy z dnia 9 października 2015r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r. poz. 1936 z późn. zm.).

Powyższe zmiany do ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko weszły w życie, w części z dniem 24 grudnia 2015r., a w części z dniem 1 stycznia 2017r. W myśl bowiem art. 14 ustawy zmieniającej z dnia 9 października 2015r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw, ustawa ta wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017r., z wyjątkiem

art. 1 pkt 34 lit. a – f, pkt 35 lit. a, pkt 38, 45 i 53, art. 3 pkt 2 – 6 oraz art. 7 ust. 1, które wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

W świetle wyżej zacytowanego art. 14 ustawy zmieniającej z dnia 9 października 2015r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw, z dniem 24 grudnia 2015r., na mocy art. 1 pkt 35 lit. a ustawy z dnia 9 października 2015r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw, w art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko dokonano następujących zmian:

– pkt 3 i 3a otrzymały brzmienie:

„3) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmującej przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b;

3a) mapę w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wraz z zapisem mapy w formie elektronicznej;”

– pkt 5 otrzymał brzmienie:

„5) dla przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska – wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla budowlı przeciwpowodziowych realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowlı przeciwpowodziowych, dla inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, oraz dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej lub inwestycji towarzyszącej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych;”

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, wydany przez organ prowadzący ewidencje gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, z zastrzeżeniem ust. 1a – 1c;”

Z kolei z dniem 1 stycznia 2017r. weszły w życie pozostałe przepisy ustawy z dnia 9 października 2015r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r. poz. 1936 z późn. zm.), które w art. 1 zmieniły szereg przepisów ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Z dniem 1 stycznia 2017r. wszedł również w życie art. 6 ustawy z dnia 9 października 2015r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw, który zawiera przepisy przejściowe, w niższej przywołanym brzmieniu:

„Art. 6. 1. Do spraw, w których przed dniem wejścia w życie ustawy zmienianej w art. 1 ugodniono zakres i stopień szczegółowości prognozy oddziaływania na środowisko, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do spraw wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przedłożono raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub wydano postanowienie określające zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Do inwestycji liniowych celu publicznego przewidzianych do realizacji w ramach przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przedłożono raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub wydano postanowienie określające zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, nie stosuje się przepisu art. 15 ust. 9 ustawy zmienianej w art.

3. 4. Na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia, w przypadkach, o których mowa w ust. 2 i 3, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą oraz art. 15 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 3.”

Z powyższego wynika, że ustawa z dnia 9 października 2015r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw zawiera zatem przepisy przejściowe w stosunku: 1) do spraw, w których przed dniem wejścia w życie ustawy zmienianej w art. 1 ugodniono zakres i stopień szczegółowości prognozy oddziaływania na środowisko; 2) do spraw wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przedłożono raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub wydano postanowienie określające zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko; 3) do inwestycji liniowych celu publicznego przewidzianych do realizacji w ramach przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przedłożono raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub wydano postanowienie określające zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Przy czym ww. przepisy przejściowe weszły w życie dopiero z dniem 1 stycznia 2017r.

Wskazać należy, że w niniejszej sprawie zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko określono w toku postępowania zakończonego decyzją Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r., a sam raport został złożony w toku postępowania zakończonego ww. decyzją, przy piśmie spółki Power4All Krzanowice sp. z o.o. z siedzibą w Krzanowicach z dnia 16 maja 2012r., zatem przed dniem wejścia w życie ustawy zmienianej z dnia 9 października 2015r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw.

Zgodnie z przywołanym powyżej art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 października 2015r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw do spraw wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przedłożono raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub wydano postanowienie określające zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, stosuje się przepisy dotychczasowe. Z kolei na

podstawie art. 6 ust. 4 tej ustawy, w takim przypadku na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym ww. ustawą zmieniającą.

Przy czym w toku postępowania podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia w toku postępowania nie wniósł o zastosowanie w sprawie przepisów ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 9 października 2015r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw, które weszły w życie z dniem 1 stycznia 2017r.

Zatem w sprawie znajdują zastosowanie przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 9 października 2015r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2017r.

Kolegium wskazuje także, że przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w ww. dotychczasowym brzmieniu winny także uwzględniać zmiany wynikające z przepisów art. 36 ustawy z dnia 24 lutego 2017r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdanską (Dz. U. z 2017r. poz. 820). Ustawa ta zawiera również przepisy przejściowe, to jest art. 37 w świetle którego do postępowania w sprawach dotyczących inwestycji w zakresie infrastruktury dopływowej, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy dotychczasowe, przy czym inwestor może jednak złożyć wniosek do organu prowadzącego postępowanie o zastosowanie przepisów ustawy. Ponieważ ww. przepis przejściowy nie odnosi się do przedmiotowej sprawy, zatem znajdują w niej zastosowanie przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 24 lutego 2017r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdanską.

Kolegium wskazuje również, że przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zostały znowelizowane z dniem 1 stycznia 2018r. na mocy art. 509 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne (Dz. U. z 2017r. poz. 1566 z późn. zm.).

Ustawa ta, w zakresie dotyczącym przepisów zmieniających ustawę z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko weszła w życie z dniem 1 stycznia 2018r., stosownie do brzmienia art. 514 tej ustawy. Obowiązujący w tej dacie przepis art. 545 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne przewidywał, że do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanych na podstawie ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, przed wydaniem których przeprowadza się ponowną ocenę oddziaływania na środowisko, stosuje się przepisy niniejszej ustawy oraz ustawy zmienianej w art. 509 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – to jest ustawą z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne. Wyżej zacytowany przepis przejściowy przewidywał zatem bezpośrednie stosowanie nowego prawa m. in. w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją organu pierwszej instancji.

Zauważyć jednak należy, że przepis art. 545 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne został znowelizowany art. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lutego 2018r. o zmianie ustawy – Prawo wodne (Dz. U. z 2018r. poz. 710). Na mocy tej nowelizacji – art. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 28 lutego 2018r. o zmianie ustawy – Prawo wodne art. 545 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne otrzymał brzmienie: „1. Do spraw wszechstronnych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w sprawach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania albo zmiany decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2017r. poz. 1405, 1566 i 1999), stosuje się przepisy obowiązujące przed dniem 1 stycznia 2018r.” Art. 1 pkt 2 lit. b ww. nowelizacji dodał również do art. 545 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Przepisy art. 64 ust. 2 pkt 3, art. 74 ust. 1 pkt 5, art. 77 ust. 2 pkt 3, art. 80 ust. 2, art. 81 ust. 3 oraz art. 90 ust. 1b ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

1b) Do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz decyzji, przed wydaniem której jest przeprowadzana ponowna ocena oddziaływania na środowisko, o których mowa w ust. 1, przepisu art. 428 nie stosuje się.”

Ustawa z dnia 28 lutego 2018r. o zmianie ustawy – Prawo wodne weszła w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, to jest z dniem 26 kwietnia 2018r., z wyjątkiem art. 1 pkt 2 lit. c oraz lit. d, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2018r.

W świetle wyżej przywołanego przepisu przejściowego, zamieszczonego w ustawie z dnia 28 lutego 2018r. o zmianie ustawy – Prawo wodne, w sprawie znajdują zastosowanie przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 28 lutego 2018r. o zmianie ustawy – Prawo wodne, za wyjątkiem znowelizowanych tym aktem prawnym przepisów art. 64 ust. 2 pkt 3, art. 74 ust. 1 pkt 5, art. 77 ust. 2 pkt 3, art. 80 ust. 2, art. 81 ust. 3 oraz art. 90 ust. 1b ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, które obowiązują w brzmieniu po ww. nowelizacji.

Kolegium wskazuje również, że przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zostały znowelizowane z dniem 21 czerwca 2018r. na mocy art. 127 ustawy z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym (Dz. U. z 2018r. poz. 1089 z późn. zm.). Z uwagi na brak przepisów przejściowych, znowelizowane tą ustawą przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko znajdują zastosowanie w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją organu pierwszej instancji.

Kolegium wskazuje również, że przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zostały znowelizowane z dniem 22 sierpnia 2018r. na mocy art. 51 ustawy z dnia 5 lipca 2018r. o ulatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2018r. poz. 1496 z późn. zm.). Ustawa ta zawiera również przepisy przejściowe, to jest art. 53 w świetle którego do postępowania w sprawach dotyczących inwestycji mieszkaniowych lub inwestycji towarzyszących, w rozumieniu niniejszej ustawy, wszechstronnych i niezakończonych do dnia

wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy dotychczasowe, oraz art. 56 w świetle którego do spraw wszechstronnych na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 47 (to jest ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami) w brzmieniu dotychczasowym i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 47 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Ponieważ ww. przepisy przejściowe nie odnoszą się do przedmiotowej sprawy, zatem znajdują w niej zastosowanie przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 5 lipca 2018r. o ulatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących.

Kolegium wskazuje również, że przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zostały znowelizowane z dniem 29 sierpnia 2018r. na mocy art. 3 ustawy z dnia 15 czerwca 2018r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018r. poz. 1563). Ustawa ta zawiera również przepisy przejściowe, to jest art. 23 w świetle którego:

„1. Do przedłużenia terminu obowiązywania koncesji, o których mowa w art. 72 ust. 2 pkt 2 lit. j oraz k ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą również w przypadku postępowan o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszechstronnych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Na złożony w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wniosek podmiotu występującego o przedłużenie koncesji, o których mowa w ust. 1, w zakresie wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym.

3. Do postępowań dotyczących wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w zakresie art. 3 pkt 2 niniejszej ustawy, wszechstronnych i niezakończonych rozstrzygnięciem w I instancji przez właściwy organ, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. Do postępowań, o których mowa w ust. 3, toczących się w II instancji lub toczących się ponownie w I instancji w wyniku uchylecia lub stwierdzenia nieważności decyzji przez organ lub sąd administracyjny stosuje się art. 80 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym.”

Ponieważ ww. przepisy przejściowe nie odnoszą się do przedmiotowej sprawy, zatem znajdują w niej zastosowanie przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 15 czerwca 2018r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw.

Kolegium wskazuje również, że przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zostały znowelizowane z dniem 4 września 2018r. na mocy art. 3 ustawy z dnia 5 lipca 2018r. o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Swinoujściu oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018r. poz. 1590). Ustawa ta zawiera również przepisy przejściowe, to jest art. 11 w świetle którego:

„1. Do postępowań w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydanych dla inwestycji w zakresie terminalu w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 3, wszechstronnych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1 i art. 3 w brzmieniu nadanym

niższą ustawą, z tym że termin na wydanie takiej decyzji wynosi 45 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Do postępowania w sprawie odwołania od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej dla inwestycji w zakresie terminalu, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy ustaw zmieniających w art. 1 i art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że termin na rozpatrzenie przez organ wyższego stopnia odwołania wynosi 45 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Umartza się wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzja ostateczna postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach inwestycji w zakresie terminalu, jeżeli zmiana decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu lub decyzji, o której mowa w art. 15 ust. 1 ustawy zmieniającej w art. 1, nie powoduje zmian, o których mowa w art. 72 ust. 2 pkt 1b ustawy zmieniającej w art. 3.

4. Termin określony w art. 72 ust. 4b ustawy zmieniającej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się również do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanych dla inwestycji w zakresie terminalu przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Ponieważ ww. przepisy przejściowe nie odnoszą się do przedmiotowej sprawy, zatem znajdują w niej zastosowanie przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 5 lipca 2018r. o uławieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących.

Kolegium wskazuje również, że przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zostały znowelizowane z dniem 20 września 2018r. na mocy art. 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018r. o zmianie ustawy – Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018r. poz. 1722). Ustawa ta zawiera również przepisy przejściowe, to jest art. 13 w świetle którego:

„1. Do spraw wszczętych po dniu 31 grudnia 2017 r. i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz decyzji, przed wydaniem której jest przeprowadzana ponowna ocena oddziaływania na środowisko, stosuje się przepis art. 397 ustawy zmieniającej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Opinie lub uzgodnienia, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 4 i ust. 1c, art. 70 ust. 1 pkt 4, art. 77 ust. 1 pkt 4 oraz art. 90 ust. 2 pkt 2 ustawy zmieniającej w art. 4, wydane lub dokonane po dniu 31 grudnia 2017 r. pozostają skuteczne.

3. Organy, które po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy utraciły właściwość do wydawania ocen wodnoprawnych, niezwłocznie przekazują dokumentację dotyczącą spraw wszczętych i niezakończonych, o których mowa w ust. 1, dyrektorom regionalnych zarządków gospodarki wodnej”, oraz art. 14 w świetle którego do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz decyzji, przed wydaniem której jest przeprowadzana ponowna ocena oddziaływania na środowisko, przepisy art. 6a ustawy zmieniającej w art. 4 nie stosuje się.

Ponieważ ww. przepisy przejściowe nie odnoszą się do przedmiotowej sprawy, zatem znajdują w niej zastosowanie przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 5 lipca 2018r. o uławieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących.

Kolegium wskazuje również, że przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie

środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zostały znowelizowane z dniem 1 października 2018r. na mocy art. 113 ustawy z dnia 3 lipca 2018r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018r. poz. 1669 z późn. zm.).

Z uwagi na brak przepisów przejściowych, znowelizowane tą ustawą przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko znajdują bezpośrednie zastosowanie, przy czym z uwagi na fakt, że znowelizowane przepisy, nie znajdują zastosowania w sprawie, zatem przedmiotowa nowelizacja również nie będzie dotyczyć przedmiotowej sprawy.

Kolegium wskazuje również, że przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zostały znowelizowane z dniem 18 kwietnia 2019r. na mocy art. 42 ustawy z dnia 22 lutego 2019r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym (Dz. U. z 2019r. poz. 630). Ustawa ta zawiera również przepisy przejściowe, to jest art. 50 w świetle którego:

„1. Do postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanych dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy niniejszej ustawy i ustawy zmieniającej w art. 42, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że termin na wydanie takiej decyzji wynosi 45 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Do postępowania w sprawie odwołania od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy niniejszej ustawy i ustawy zmieniającej w art. 42, z tym że termin na rozpatrzenie przez organ wyższego stopnia odwołania wynosi 45 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Umartza się wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzja ostateczna postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, jeżeli zmiana decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym lub decyzji, o której mowa w art. 18 ust. 1, nie powoduje zmian, o których mowa w art. 72 ust. 2 pkt 1c ustawy zmieniającej w art. 42.”

Ponieważ ww. przepisy przejściowe nie odnoszą się do przedmiotowej sprawy, zatem znajdują w niej zastosowanie przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 22 lutego 2019r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym.

Kolegium wskazuje również, że przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zostały znowelizowane z dniem 7 września 2019r. na mocy art. 34 ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku (Dz. U. z 2019r. poz. 1589). Ustawa ta nie zawiera przepisów przejściowych, zatem zmiany wprowadzone tą ustawą do ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wchodzi w życie z dniem 7 września 2019r.

Kolegium wskazuje również, że przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zostały znowelizowane z dniem 24 września 2019r. na mocy art. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz.

U. z 2019r. poz. 1712). Ustawa ta zawiera również przepisy przejściowe, to jest art. 4 w świetle którego:

„1. Do spraw wszczętych na podstawie ustaw zmienianych w art. 1 oraz w art. 3 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do spraw wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 63, art. 64 ust. 1 i 3a, art. 65, art. 74 ust. 3b-3h, art. 84 ust. 1 i la oraz art. 86d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Czynności dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez organ właściwy w dniu wszczęcia postępowania pozostają w mocy.

4. Do uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji wydanej na podstawie ustaw zmienianych w art. 1 oraz w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym, a także do wznowienia postępowania dotyczącego takiej decyzji, organem właściwym pozostaje odpowiednio organ, który ją wydał, albo organ wyższego stopnia w stosunku do tego organu.”

Ustawa ta zawiera również przepis przejściowy, to jest art. 8 w świetle którego: „Do przedsięwzięć, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wszczęto postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydano postanowienie stwierdzające obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 lub uzgodniono zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko, stosuje się art. 74a ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.”

Kolegium wskazuje również, że przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zostały znowelizowane z dniem 25 października 2019r. na mocy art. 14 ustawy z dnia 30 sierpnia 2019r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019r. poz. 1815). Ustawa ta nie zawiera przepisów przejściowych, zatem zmiany wprowadzone tą ustawą do ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wchodzi w życie z dniem 25 października 2019r.

Kolegium wskazuje również, że przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zostały także znowelizowane z dniem 25 października 2019r. na mocy art. 41 ustawy z dnia 9 sierpnia 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych (Dz. U. z 2019r. poz. 1924). Ustawa ta zawiera również przepisy przejściowe, to jest art. 42 w świetle którego:

„1. Do postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanych dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy niniejszej ustawy i ustawy zmienianej w art. 41, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z tym że termin na wydanie takiej decyzji wynosi 90 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Do postępowania w sprawie odwołania od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną, stosuje się przepisy niniejszej ustawy i ustawy zmienianej w art. 41, z tym że termin na rozpatrzenie przez organ wyższego stopnia odwołania wynosi 45 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Umarza się wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy decyzją ostateczną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego, jeżeli zmiana

decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego lub decyzji, o której mowa w art. 16 ust. 1, nie powoduje zmian, o których mowa w art. 72 ust. 2 pkt 1c ustawy zmienianej w art. 41.”

Ponieważ ww. przepisy przejściowe nie odnoszą się do przedmiotowej sprawy, zatem znajdują w niej zastosowanie przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 9 sierpnia 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych.

Kolegium wskazuje zatem, że w myśl art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 2081 z późn. zm.) decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.

Stosownie do postanowień ust. 2 ww. artykułu uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 2).

Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji administracyjnych enumeratywnie wymienionych w treści art. 72 ust. 1 pkt 1 – 27, przy czym wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadkach wymienionych w ust. 2, ust. 2a i ust. 2b ww. artykułu.

W myśl postanowień ust. 1a ww. artykułu wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane.

W myśl postanowień ust. 1b ww. artykułu wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje również przed podjęciem uchwały o ustaleniu lokalizacji inwestycji mieszkaniowej lub inwestycji towarzyszącej w rozumieniu ustawy z dnia 5 lipca 2018r. o ulatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. poz. 1496). Ilekroć przepisy ustawy mają zastosowanie do uchwały, o której mowa w zdaniu pierwszym.

W myśl ust. 3 ww. artykułu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1 oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b tego artykułu.

W myśl ust. 4b ww. artykułu złożenie wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, wydawanych dla obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszącej, a także dla inwestycji w zakresie terminalu, może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.

W myśl postanowień ust. 6 ww. artykułu organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w ust. 1, dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, podaje do publicznej wiadomości informację o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy.

Zgodnie z treścią art. 73 ust. 1 ww. ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczynają się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia, przy czym zgodnie z treścią ust. 2 tego artykułu dla przedsięwzięcia, dla którego zgodnie z odrębnymi przepisami jest wymagana decyzja o zatwierdzeniu projektu scalenia lub wymiany gruntów, postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczynają się z urzędu. W takim przypadku raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko albo kartę informacyjną

przedsięwzięcia sporządza organ właściwy do wydania decyzji.

Sosownie do postanowien art. 74 ust. 1 ww. ustawy do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć:

- 1) w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko – raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku gdy wnioskodawca wstąpił o ustalenie zakresu raportu w trybie art. 69 – kartę informacyjną przedsięwzięcia (pkt 1);
- 2) w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – kartę informacyjną przedsięwzięcia (pkt 2);
- 3) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidziany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmującej przewidziany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b (pkt 3);
- 4) mapę w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wraz z zapisem mapy w formie elektronicznej (pkt 3a);
- 5) w przypadku przedsięwzięć wymagających koncesji lub decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4–5, prowadzonych w granicach przestrzemi niestanowiącej części składowej nieruchomości gruntowej, przedsięwzięć dotyczących urządzeń piętrzących I, II i III klasy budowli, inwestycji w zakresie terminalu oraz strategicznej inwestycji w sektorze naftowym zamiast kopii mapy, o której mowa w pkt 3 – mapę sytuacyjno – wysokoskową, sporządzoną w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wniosek, oraz obejmującą obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie (pkt 4);
- 6) dla przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska - wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku, nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, dla publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprawiania ścieków, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalni, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami sztokopasnowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowy przeciwpowodziowych, dla inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla inwestycji w zakresie budowy Centralnego Portu Komunikacyjnego realizowanej na podstawie ustawy z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla inwestycji mieszkaniowych i inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018r. o ulatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny

Światowej w Gdańsku oraz dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrzznego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych (pkt 5);

- 7) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, wydany przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidziany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, z zastrzeżeniem ust. 1a – 1c (pkt 6);

- 8) w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10, wykaz działań przewidzianych do prowadzenia prac przygotowawczych polegających na wycince drzew i krzewów, o ile prace takie przewidziane są do realizacji (pkt 7);

- 9) analizę kosztów i korzyści, o której mowa w art. 10a ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012r. poz. 1059, z późn. zm.) (pkt 8).

W myśl ust. 1a ww. artykułu jeżeli liczba stron w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których stwierdzono obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, kopię mapy, o której mowa w ust. 1 pkt 3, kopię załącznika graficznego, o którym mowa w ust. 1 pkt 3a, oraz wypis z rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, przedkłada się wraz z raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Z kolei w myśl ust. 1b tego artykułu jeżeli liczba stron w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których nie stwierdzono obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, dla których nie stwierdzono obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, kopię mapy, o której mowa w ust. 1 pkt 3, oraz wypis z rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, przedkłada się w terminie 14 dni od dnia, w którym postanowienie stało się ostateczne.

Sosownie do brzmienia ust. 1c ww. artykułu jeżeli liczba stron w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, dla przedsięwzięć wymagających koncesji lub decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4 – 5, przedsięwzięć dotyczących urządzeń piętrzących I, II i III klasy budowli, inwestycji w zakresie terminalu oraz strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, nie wymaga się dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6.

W myśl ust. 2 ww. artykułu raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w trzech, a w przypadku gdy w postępowaniu uczestniczy dyrektor urzędu morskiego – w czterech egzemplarzach, wraz z ich zapisem w formie elektronicznej na informatycznych nośnikach danych.

Sosownie do treści ust. 3 ww. artykułu jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, stosuje się przepis art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego.

Sosownie do treści ust. 3b ww. artykułu prawo rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, organ ustala na podstawie dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, lub innych dokumentów przedłożonych przez wnoszącego podanie, przy czym domniemywa się, że dane zawarte w tych dokumentach są prawdziwe. Doręczenie dokonane na adres ustalony na podstawie dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, jest skuteczne.

Sosownie do treści ust. 3c ww. artykułu w przypadku gdy w dniu wszczęcia postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, zawiera nieaktualne dane lub w przypadku gdy dane te stały się nieaktualne na skutek śmierci jednej ze stron tego postępowania, nie stosuje się art. 97 § 1 pkt 1 i 4 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie do treści ust. 3d ww. artykułu w przypadku gdy po doręczeniu stronie zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, z wyjątkiem zawiadomienia w trybie określonym w art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego, nastąpi:

1) zbycie własności lub prawa użytkownika wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie,

2) przeniesienie własności lub prawa użytkownika wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wskutek innego zdarzenia prawnego

- nabywca jest obowiązany, a w przypadku, o którym mowa w pkt 1 - nabywca i zbywca są obowiązani, do niezwłocznego zgłoszenia organowi właściwemu do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach danych nowego właściciela lub użytkownika wieczystego.

Stosownie do treści ust. 3e ww. artykułu niedokonanie zgłoszenia zgodnie z ust. 3d i prowadzenie postępowania bez udziału nowego właściciela lub użytkownika wieczystego nie stanowi podstawy do wznowienia postępowania administracyjnego.

Stosownie do treści ust. 3f ww. artykułu nieuregulowany lub nieujawniony stan prawny nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, nie stanowi przeszkody do wszczęcia i prowadzenia postępowania oraz wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Do zawiadomień o decyzjach i innych czynnościach organu osób, którym przysługują prawa rzeczowe do nieruchomości o nieuregulowanym lub nieujawnionym stanie prawnym, stosuje się przepis art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie do treści ust. 3g ww. artykułu przez nieuregulowany stan prawny należy rozumieć sytuację, w której:

1) dotychczasowy właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie żyje i nie przeprowadzono postępowania spadkowego lub nie zostało ono zakończone;

2) nieruchomości, dla której ze względu na brak księgi wieczystej, zbioru dokumentów albo innych dokumentów nie można ustalić osób, którym przysługują do niej prawa rzeczowe.

Stosownie do treści ust. 3h ww. artykułu przez nieujawniony stan prawny należy rozumieć sytuację, w której rejestr lub ewidencje właściwe dla ustalenia osób, o których mowa w ust. 3a, nie zawierają danych umożliwiających ich ustalenie, w szczególności danych osobowych, w tym adresu, właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie.

Zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 ww. ustawy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest:

1) regionalny dyrektor ochrony środowiska – w przypadku:

a) będących przedsięwzięciami mogącymi zawrze znacząco oddziaływać na środowisko:

- drog,
- linii kolejowych,
- instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazu,
- sztucznych zbiorników wodnych,
- obiektów jądrowych,
- składowisk odpadów promieniotwórczych,

b) przedsięwzięć realizowanych na terenach zamkniętych,

c) przedsięwzięć realizowanych na obszarach morskich,

d) zmiany lasu, niestanowiącego własności Skarbu Państwa, na użytek rolny,

e) przedsięwzięć polegających na realizacji inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 lutego 2009r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego,

f) inwestycji w zakresie terminalu,

g) inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi,

h) przedsięwzięć polegających na zmianie lub rozbudowie przedsięwzięć wymienionych w lit. a – g, i oraz j,

i) przedsięwzięć polegających na realizacji inwestycji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowl przeciwpowodziowych;

j) przedsięwzięć polegających na poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin lub na wydobywaniu kopalin ze złóż, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne i górnicze, prowadzonych na podstawie koncesji;

k) napowietrznych linii elektroenergetycznych lub stacji elektroenergetycznych będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko albo przedsięwzięciami mogącymi potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionych w załączniku do ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych;

r) elektrowni wiatrowych, o których mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 maja 2016r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. poz. 961);

s) strategicznej inwestycji w sektorze naftowym;

la) Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska – w przypadku inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej i inwestycji towarzyszących realizowanej na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;

2) starosta – w przypadku scalania, wymiany lub podziału gruntów;

3) dyrektor regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych – w przypadku zmiany lasu, stanowiącego własność Skarbu Państwa, na użytek rolny;

4) wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć.

Szczegółowe zasady ustalania organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określają przepisy ust. 2 – 7 ww. artykułu.

Zgodnie z treścią art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i, w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, z dyrektorem urzędu morskiego (pkt 1) oraz zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78 ustawy (to jest właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej), w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 – 3, 10 – 19 i 21 – 27, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b, chyba że – w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. (pkt 2).

W myśl art. 79 ust. 1 ustawy przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Z kolei w myśl ust. 2 tego przepisu organ prowadzący postępowanie może, w drodze postanowienia, wyłączyć stosowanie przepisów działu III i VI w odniesieniu do przedsięwzięć realizowanych na terenach zamkniętych, jeżeli zastosowanie tych przepisów mogłoby mieć niekorzystny wpływ na cele obronności i bezpieczeństwa państwa.

Zgodnie z treścią art. 80 ust. 1 ustawy jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1 ustawy;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

W myśl ust. 2 tego artykułu właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla publicznych urządzeń służących do zaparkowania ludności w wodę, dla publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania ścieków, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowl i przeciwpowodziowych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci infrastruktury realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiśliany z Zatoką Gdańską, dla inwestycji w zakresie budowy Centralnego Portu Komunikacyjnego realizowanej na podstawie ustawy z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018r. o uwarunkowaniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku oraz dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych. Ust. 2 ww. artykułu w starym brzmieniu, sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne w związku z art. 1 pkt 2 lit. a i lit. b ustawy z dnia 28 lutego 2018r. o zmianie ustawy – Prawo wodne i następujący nowelizacjami przewidywał, że właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla budowl i przeciwpowodziowych realizowanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla budowl i przeciwpowodziowych realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowl i przeciwpowodziowych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci infrastruktury realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiśliany z Zatoką Gdańską. Od tego czasu przepis ten był trzykrotnie nowelizowany.

W myśl ust. 3 tego artykułu w przypadku działalności określonej ustawą z dnia 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne i górnicze, innej niż przedsięwzięcia wymagające

koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia jest nienaruszenie zamierzoną działalnością przeznaczona nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, oraz w odrębnych przepisach.

W myśl art. 81 ust. 1 ustawy jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w warunkach innym niż proponowany przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji wariant dopuszczony do realizacji lub, w razie braku zgody wnioskodawcy, odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.

W świetle ust. 2 ww. artykułu, jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody.

Z kolei w świetle ust. 3 ww. artykułu jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację tego przedsięwzięcia, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 tej ustawy. Ust. 3 ww. artykułu w starym brzmieniu, sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne w związku z art. 1 pkt 2 lit. a i lit. b ustawy z dnia 28 lutego 2018r. o zmianie ustawy – Prawo wodne przewidywał, że jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie zagospodarowania wodami na obszarze dotrzeza organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 38j ustawy z dnia 18 lipca 2001r. – Prawo wodne.

Zgodnie z treścią art. 82 ust. 1 ustawy w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ:

- 1) określa:
 - a) rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia, w przypadku inwestycji w zakresie terminalu oraz strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, miejsce realizacji przedsięwzięcia określa się za pomocą mapy w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych, z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, stanowiącej załącznik do decyzji,
 - b) warunki wykorzystywania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich,
 - c) wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, w szczególności w projekcie budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18, 23, 26 i 27 ustawy,
 - d) wymogi w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów szwarczących zagrożenie wystąpienia poważnych awarii w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska,
 - e) wymogi w zakresie ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przeprowadzono postępowanie w sprawie

transgranicznego oddziaływania na środowisko, gotowości instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla w przypadku instalacji do spalania paliw w celu wytworzenia energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW;

2) w przypadku gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika potrzeba:

a) wykonania kompensacji przyrodniczej – stwierdza konieczność wykonania tej kompensacji;

b) zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – nakłada obowiązek tych działań;

3) w przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska, stwierdza konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania;

4) przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, z zastrzeżeniem pkt 4a i 4b; nie dotyczy to inwestycji w zakresie terminali;

4a) nakłada obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji jej towarzyszącej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;

4b) może nałożyć obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na prace przygotowawcze wydawanej na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;

5) może nałożyć na wnioskodawcę obowiązek przedstawienia analizy porównawczej, określającej jej zakres i termin przedstawienia.

Stosownie do brzmienia ust. 1a ww. przepisu w przypadku nałożenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4b, ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadza Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska. Przepisy działu V rozdziału 4 stosuje się odpowiednio.

W myśl ust. 2 ww. artykułu w stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 tego przepisu, właściwy organ stwierdza konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 ustawy, biorąc pod uwagę w szczególności następujące okoliczności:

1) posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia nie pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływania na środowisko;

2) ze względu na rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz jego powiązania z innymi przedsięwzięciami istnieje możliwość kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływał przedsięwzięcie;

3) istnieje możliwość oddziaływania przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody.

Zgodnie z treścią ust. 3 ww. przepisu charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W myśl art. 83 ust. 1 ustawy w analizie porównawczej, o której mowa w art. 82 ust. 1

pkt 5 ustawy, dokonuje się porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności ustaleń dotyczących przewidywanego charakteru i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz planowanych działań zapobiegawczych z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko i działaniami podjętymi dla jego ograniczenia.

W świetle ust. 2 ww. artykułu jeżeli z analizy porównawczej wynika, że dla przedsięwzięcia konieczne jest ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, do analizy powinna być załączona poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym jest konieczne utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania.

Zgodnie z brzmieniem art. 84 ust. 1 ww. ustawy w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Decyzja ta wydawana jest po uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 1a.

W myśl ust. 1a tego artykułu w decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.

W myśl ust. 2 tego artykułu charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Stosownie do postanowień art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia.

W myśl ust. 2 tego przepisu uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać:

1) w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:

a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa.

b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:

- ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, - uzgodnienia regionalnego dyrektora ochrony środowiska oraz opinie organu, o którym mowa w art. 78,

- wymiki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,

c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4;

2) w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzeniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl ust. 3 tego przepisu organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i ach podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniem dokonanym z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska oraz opinią organu, o którym mowa w art. 78 ustawy.

W myśl art. 86 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organ wydający decyzję, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy.

W myśl art. 86a ustawy organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekazuje ostateczne decyzje, o których mowa w art. 71 ust. 1, wraz z

kopią załączników organowi ochrony środowiska, o którym mowa w art. 378 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska.

W myśl art. 86d ust. 1 ustawy organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia:

- 1) zawięsza postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, umarza postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli nie zagraża to interesowi społecznemu.

W myśl ust. 2 tego przepisu jeżeli w okresie trzech lat od daty zawieszenia postępowania podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia nie zwróci się o podjęcie postępowania, żądanie wszczęcia postępowania uważa się za wycofane.

W myśl ust. 3 tego przepisu przepisów art. 98 i art. 105 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

Z kolei w myśl postanowień art. 87 ustawy przepisy niniejszego działu oraz działu VI stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepis art. 155 kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że zgode wyraża wyłącznie strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot, na którego została przeniesiona decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach.

Stosownie do treści art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko przed wydaniem i zmianą decyzji wymagających udziału społeczeństwa organ właściwy do wydania decyzji, bez zbędnej zwłoki, podaje do publicznej wiadomości informacje o:

- 1) przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
- 2) wszczęciu postępowania;
- 3) przedmiocie decyzji, która ma być wydana w sprawie;
- 4) organie właściwym do wydania decyzji oraz organach właściwych do wydania opinii i dokonania uzgodnień;
- 5) możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu;
- 6) możliwości składania uwag i wniosków;
- 7) sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie 21 – dniowy termin ich składania;
- 8) organie właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków;
- 9) terminie i miejscu rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, o której mowa w art. 36, jeżeli ma być ona przeprowadzona;
- 10) postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli jest prowadzone.

W świetle ust. 2 tego artykułu do niezbędnej dokumentacji sprawy, o której mowa w ust. 1 pkt 5, należą:

- 1) wniosek o wydanie decyzji wraz z wymaganymi załącznikami;
 - 2) wymagane przez przepisy:
 - a) postanowienia organu właściwego do wydania decyzji,
 - b) stanowiska innych organów, jeżeli stanowiska są dostępne w terminie składania uwag i wniosków.
- Zgodnie z brzmieniem art. 34 ww. ustawy uwagi i wnioski mogą być wnoszone:
- 1) w formie pisemnej;
 - 2) ustnie do protokołu;
 - 3) za pomocą środków komunikacji elektronicznej bez konieczności opatrywania ich bezpiecznym podpisem elektronicznym, o którym mowa w ustawie z dnia 18 września 2001r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. z 2013 poz. 262).
- W myśl art. 35 ww. ustawy uwagi lub wnioski złożone po upływie terminu, o którym

mowa w art. 33 ust. 1 pkt 7, pozostawia się bez rozpatrzenia.

Stosownie do postanowień art. 37 tej ustawy organ prowadzący postępowanie:

- 1) rozpatruje uwagi i wnioski;
- 2) w uzasadnieniu decyzji, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, podaje informacje o udziale społeczeństwa w postępowaniu oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa.

Zgodnie z treścią art. 38 tej ustawy organ właściwy do wydania decyzji podaje do publicznej wiadomości informację o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią.

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonano w sprawie w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010r. Nr 213, poz. 1397 – tekst jedn.: Dz. U. z 2016r. poz. 71).

Przedmiotowe przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane przez Burmistrza Miasta Krzanowice w postępowaniu zakończonym decyzją Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, określone w § 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko – to jest instalacje wykorzystujące do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 5:

- a) lokalizowane na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 – 5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody, z wyłączeniem instalacji przeznaczonych wyłącznie do zasilania znaków drogowych i kolejowych, urządzeń sterujących lub monitorujących ruch drogowy lub kolejowy, znaków nawigacyjnych, urządzeń oświetleniowych, billboardów i tablic reklamowych,
- b) o całkowitej wysokości nie niższej niż 30 m.

W tym miejscu Kolegium wskazuje również, że z dniem 11 października 2019r. weszło w życie rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r. poz. 1839). Przy czym na mocy postanowień § 4 tego rozporządzenia do przedsięwzięć, w przypadku których przed dniem wejścia w życie rozporządzenia wszczęto i nie zakończono przynajmniej jednego z postępowan w sprawie decyzji, zgłoszeń lub uchwał, o których mowa w art. 71 ust. 1 oraz art. 72 ust. 1 – 1b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Z przytoczonych powyżej przepisów prawnych wynika, że decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się, jeżeli są spełnione łącznie dwie przesłanki pozytywne:

- przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć wymienionych w art. 71 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza uzyskanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko lub dokonanie zgłoszenia: budowy, wykonania robót budowlanych, zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, a nie zachodzi żadna z ustawowych przesłanek negatywnych wydana takiej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne, jak i obowiązujący stan prawny stwierdza, co następuje:

W pierwszej kolejności Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że przeprowadzilo badanie wstępne ww. odwołania Pani Jolanty Orlík,

reprezentowanej przez pełnomocnika Pana Grzegorza Urbasa, zawartego w piśmie z dnia 19 stycznia 2018r., zatytułowanym: „Odwołanie”, i ustaliło, że odwołanie to jest dopuszczalne. Kolegium wskazuje również, że ww. odwołanie, zostało złożone w prawem przewidzianym terminie do złożenia odwołania.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1),
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2),
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Z kolei, stosownie do postanowień § 4 ww. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Z treści wyżej przywołanego art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego wynika, że przepis ten zawiera zamknięty katalog decyzji organu odwoławczego. Oznacza to, że organ odwoławczy nie jest uprawniony do wydania decyzji o sentencji innej niż wymienione w komentowanym przepisie.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdefiniowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoznacznym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PIP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji leży niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 kodeksu postępowania administracyjnego). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wymóg postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarżającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego

rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego). Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w): B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczycza, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania Pani Jolanty Otlak, reprezentowanej przez pełnomocnika Pana Grzegorza Urbasa, zawartego w piśmie z dnia 19 stycznia 2018r., zatytułowanym: „Odwołanie”, od decyzji Prezydenta Miasta Raciborza – organu pierwszej instancji – Nr 159/2017 (Nr sprawy: OS.6220.10.2016) z dnia 29 grudnia 2017r., o treści sentencji: „orzekam, co następuje:

1. Odmawiam uchylecia decyzji Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. orzekającej w przedmiocie środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Elektrowni Wiatrowej Krzanowice o mocy 51 MW na działkach o Nr: 127, 68 obręb geodezyjny Bojanów, Nr: 98; 153; 136; 111; 104; 48; 166; 100; 228; 167/1, obręb geodezyjny Krzanowice, Nr: 873/66; 165 obręb geodezyjny Pietraszyn, oraz na działkach Nr 371, 391/2, 557 obręb geodezyjny Wojnowice, Gmina Krzanowice”.

2. Stwierdzam, że ostateczna decyzja Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4-11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. orzekająca w przedmiocie środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Elektrowni Wiatrowej Krzanowice o mocy 51 MW na działkach o Nr: 127, 68 obręb geodezyjny Bojanów, Nr: 98; 153; 136; 111; 104; 48; 166; 100; 228; 167/1, obręb geodezyjny Krzanowice, Nr: 873/66; 165 obręb geodezyjny Pietraszyn, oraz na działkach Nr 371, 391/2, 557 obręb geodezyjny Wojnowice, Gmina Krzanowice” wydana została z naruszeniem prawa.”.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że raz jeszcze przeprowadziło postępowanie, w zakresie w jakim postępowanie to przeprowadził organ pierwszej instancji i ustaliło, że zaskarżona decyzja zawiera wady. W ocenie Kolegium wady zaskarżonej decyzji nie dają jednak podstaw do usunięcia zaskarżonej decyzji w całości z obrotu prawnego i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Kolegium wskazuje, że taka możliwość wynika z treści art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego, który stanowi, że organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W świetle zacytowanego powyżej przepisu prawa decyzja kasacyjna może zostać wydana w przypadku łącznego wystąpienia dwóch następujących przesłanek:

1. zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania,
2. konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

Ustawodawca nie przewidział innych okoliczności pozwalających na wydanie decyzji kasacyjnej w oparciu o art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego, przy czym

zakres czynności jakie w ramach postępowania odwoławczego może przeprowadzić organ odwoławczy określona przepisami art. 136 tego kodeksu.

Kolegium stwierdza zatem, że w niniejszej sprawie na zachodzi przesłanka do wydania decyzji kasacyjnej w oparciu o przywołany powyżej art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego.

W takim przypadku organ odwoławczy może wydać jedną z decyzji określonych w art. 138 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, to jest:

- 1) utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchylić zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy albo uchylić tę decyzję – umorzyć postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umorzyć postępowanie odwoławcze.

W ocenie Kolegium w okolicznościach przedmiotowej sprawy nie zachodzi również sytuacja skutkująca koniecznością umorzenia postępowania odwoławczego w oparciu o pkt 3 ww. przepisu albo uchylenia zaskarżonej decyzji w całości albo w części i umorzenia postępowania pierwszej instancji w całości albo w części na podstawie pkt 2.

Brak jest również przesłanek do wydania orzeczenia w oparciu o art. o 138 § 1 pkt 2 kodeksu postępowania administracyjnego i uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenia co do istoty sprawy.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po ponownym przeprowadzeniu postępowania w sprawie postanowiło orzec w oparciu o 138 § 1 pkt 1 kodeksu postępowania administracyjnego i utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję organu pierwszej instancji.

Prowadząc bowiem postępowanie odwoławcze w sprawie, w oparciu o akta sprawy przekazane przez organ pierwszej instancji – Prezydenta Miasta Raciborza – Kolegium ustaliło co następuje:

Postępowanie w sprawie zakończonej zaskarżoną decyzją zostało wszczęte na wniosek Pani Jolanty Orlík, reprezentowanej przez pełnomocnika Pana Grzegorza Urbasa, zawarty w piśmie z dnia 19 października 2015r., zarytutowanym: „Wniosek”, o wznowienie postępowania zakończonego decyzją Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OŚ.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. Burmistrz Miasta Krzanowice postanowieniem Nr GK.604.13 – 4.2015 z 16 grudnia 2015r. po rozpatrzeniu ww. wniosku Pani Jolanty Orlík, reprezentowanej przez pełnomocnika Pana Grzegorza Urbasa, wznowił postępowanie zakończone ostateczną decyzją Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OŚ.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. orzekającą w przedmiocie środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Elektrowni Wiatrowej Krzanowice o mocy 51 MW na działkach o Nr.: 127, 68 obręb geodezyjny Bojanów, Nr: 98; 153; 136; 111; 104; 48; 166; 100; 228; 167/1, obręb geodezyjny Krzanowice, Nr: 873/66; 165 obręb geodezyjny Pietraszyn, oraz na działkach Nr 371, 391/2, 557 obręb geodezyjny Wojnowice, Gmina Krzanowice”. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach postanowieniem Nr SKO – OŚ.W – 428/92/1909/16/RN z dnia 30 marca 2016r. po rozpatrzeniu wniosku Burmistrza Miasta Krzanowice orzekło o wyłączeniu Burmistrza Miasta Krzanowice od prowadzenia wznowionego postępowania zakończonego ostateczną decyzją Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OŚ.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. oraz wyznaczyło do prowadzenia tego postępowania Prezydenta Miasta Racibórz zaskarżoną decyzją Nr 159/2017 (Nr sprawy: OS.6220.10.2016) z dnia 29 grudnia 2017r. odmówił uchylenia decyzji Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OŚ.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. (pkt 1 sentencji zaskarżonej decyzji) i stwierdził, że ostateczna decyzja Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OŚ.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. wydana została z naruszeniem prawa. (pkt 2 sentencji zaskarżonej decyzji). W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji przedstawił swoje stanowisko w sprawie. Wskazał m. in., że: „(...) Burmistrz Miasta Krzanowice decyzją Nr OŚ.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. orzekł w

przedmiocie środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Elektrowni Wiatrowej Krzanowice o mocy 51 MW na działkach o Nr.: 127, 68 obręb geodezyjny Bojanów, Nr: 98; 153; 136; 111; 104; 48; 166; 100; 228; 167/1, obręb geodezyjny Krzanowice, Nr: 873/66; 165 obręb geodezyjny Pietraszyn, oraz na działkach Nr 371, 391/2, 557 obręb geodezyjny Wojnowice, Gmina Krzanowice”. Decyzja stała się ostateczna 25 grudnia 2012r. Pismem z dnia 19 października 2015r. Pani Jolanta Orlík zamieszkała w Wojnowicach, reprezentowana przez pełnomocnika Pana Grzegorza Urbasa wniosła do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach o wznowienie z urzędu postępowania administracyjnego w celu uchylenia przedmiotowej decyzji Burmistrza Krzanowice. (...) pismem Nr SKO – OŚ – 428/2314/15934/15/KS z dnia 2 listopada 2015r., Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach przekazało wniosek Pani Jolanty Orlík Burmistrzowi Krzanowice. (...) Postanowieniem Nr GK.604.13 – 4.2015 z 16 grudnia 2015r. Burmistrz Krzanowice, zgodnie z wnioskiem Pani Jolanty Orlík, na podstawie art. 145 § 1 pkt 3, 4 i 5 wznowił postępowanie zakończone ostateczną decyzją Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OŚ.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. (...) Postanowieniem Nr SKO – OSW – 428/92/1909/16/RN z dnia 30 marca 2016r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach (...) postanowiło o wyłączeniu Burmistrza Krzanowice od prowadzenia wznowionego postępowania zakończonego ostateczną decyzją Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OŚ.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. oraz wyznaczyło do jego prowadzenia Prezydenta Miasta Racibórz. Akta sprawy zostały przekazane do Prezydenta Miasta Racibórz. (...) Postanowieniem Nr SKO – OSW – 428/3127/989/16/RN z 14 lipca 2016r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach odmówił wyłączenia Prezydenta Miasta Racibórz od prowadzenia niniejszego postępowania. Prezydent Miasta Racibórz rozpoczął postępowanie rozpoznawcze. Celem tego postępowania jest ustalenie istnienia podstaw wznowienia postępowania oraz – w razie pozytywnego wyniku tych czynności – przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego w celu rozstrzygnięcia istoty sprawy, będącej przedmiotem weryfikowanej decyzji ostatecznej. Granice tego postępowania wyznacza treść art. 145 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego. Organ bada, czy i w jakim zakresie postępowanie, w którym zapadła decyzja ostateczna, było dokonane wady wymienionej w tym przepisie. Pierwszym zadaniem organu administracyjnego jest zbadanie czy przesłanka stanowiąca podstawę do wznowienia rzeczywiście wystąpiła. Dopiero po ustaleniu podstaw wznowienia, organ administracyjny może dokonać rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej zakończonej decyzją ostateczną, w której postępowanie zostało wznowione. Zgodnie z art. 151 kodeksu postępowania administracyjnego organ administracji publicznej po przeprowadzeniu postępowania co do przychylenia wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, w której odnawia uchylenia decyzji dotyczącej sprawy, gdy stwierdzi brak podstaw do jej uchylenia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a lub art. 145b (art. 151 § 1 ust. 1 pkt 1), albo uchyła decyzję dotyczącą sprawy, gdy stwierdzi istnienie podstaw do jej uchylenia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a lub art. 145b, i wydaje nową decyzję rozstrzygającą o istocie sprawy (art. 151 § 1 ust. 1 pkt 2). W przypadku gdy w wyniku wznowienia postępowania nie można uchylić decyzji na skutek okoliczności, o których mowa w art. 146 § 1 i 2 (uchylenie decyzji z przyczyn określonych w art. 145 § 1 pkt 1 i 2 nie może nastąpić, jeżeli od dnia dopięcia lub ogłoszenia decyzji upłynęło dziesięć lat, zaś z przyczyn określonych w art. 145 § 1 pkt 3 – 8 oraz w art. 145a i art. 145b, jeżeli od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji upłynęło pięć lat, nie uchyła się decyzji także w przypadku, jeżeli w wyniku wznowienia postępowania mogłaby zapasć wyłączenie decyzja odpowiadająca w swej istocie decyzji dotyczącej sprawy), organ administracji publicznej ograniczy się do stwierdzenia wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem prawa oraz wskazała okoliczności, z powodu których nie uchylił tej decyzji (art. 151 § 2). Podstawą wznowienia przedmiotowego postępowania były przesłanki z art. 145 § 1 ust. 3, 4 i 5. Zgodnie z art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko dla

planowanych przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wymagane jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla tego rodzaju przedsięwzięć (z wyjątkiem przedsięwzięć wymienionych w ust. 1 pkt. 1, la, 2 i 3) jest wójt, burmistrz, prezydent miasta. Postępowanie w sprawie wydania decyzji wchodzi na sferę kompetencji planującego podjęcie przedsięwzięcia (art. 73 ust. 1 ww. ustawy). Dla planowanych przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w toku postępowania organ właściwy do wydania decyzji w drodze postanowienia stwierdza obowiązek lub też brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia i zasięga opinii organów określonych w art. 77 ustawy. Przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 79 ust. 1 ww. ustawy). Jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania na środowisko, zgodnie z art. 80 ust. 1 ww. ustawy, decyzję wydaje się biorąc pod uwagę wyniki opinii i uzgodnień z właściwymi organami, ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu na środowisko, wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa oraz wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało ono przeprowadzone. Organ wydaje decyzję po stwierdzeniu zgodności przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony (art. 80 ust. 2). Zakres rozstrzygnięcia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania na środowisko określa art. 82 ust. 1 ustawy. Decyzja ta wymaga uzasadnienia, które winno zawierać elementy wskazane w art. 85 ust. 2 pkt 1 ustawy (...). Z akt sprawy wynika, że spółka Power 4ALL – Krzanowice sp. z o. o. z siedzibą we Wrocławiu, pismem z dnia 13 września 2010r., znak AMN 03/09/2010, wystąpiła do Burmistrza Miasta Krzanowice o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Elektrowni Wiatrowej Krzanowice o mocy 45 MW na działkach o Nr.: 127, 68 obręb geodezyjny Bojanów, Nr: 98; 153; 136; 111; 104; 48; 166; 100; 228; 167/1, obręb geodezyjny Krzanowice, Nr: 873/66; 165 obręb geodezyjny Pietraszyn, oraz na działkach Nr 371, 391/2, 371 obręb geodezyjny Wojnowice, Gmina Krzanowice”. Przedsięwzięcie to zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko oraz sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (...) zostało zakwalifikowane do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, które mogą wymagać przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Pismem z dnia 9 listopada 2010r. Nr OS/7624/11/02/2010 Burmistrz Miasta Krzanowice zawiadomił strony o wszczęciu postępowania. Po zasięgnięciu opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach oraz Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Raciborzu Burmistrz Miasta Krzanowice postanowieniem Nr OS/7624/12/04/2010 z dnia 23 grudnia 2010r. orzekł o obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia oraz określił zakres raportu o oddziaływaniu tego przedsięwzięcia na środowisko. Następnie postanowieniem Nr OS/7624/12/05/2010 z dnia 23 grudnia 2010r. zawiązał postępowanie w sprawie. Spółka Power 4ALL – Krzanowice sp. z o. o. z siedzibą we Wrocławiu, pismem z dnia 16 maja 2012r. znak AMN 03/05/2012, przekazała do Burmistrza Miasta Krzanowice raport o oddziaływaniu na środowisko. Organ postanowieniem Nr OS.604.4 – 1.W.2012 z dnia 22 czerwca 2012r. orzekł o podjęciu zawieszono postępowania w sprawie wydania decyzji w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań przedsięwzięcia (...). Obwieszczeniem Nr OS.604.4 – 3.W.2012 z dnia 22 czerwca 2012r. Burmistrz Miasta

Krzanowice podał do publicznej wiadomości informację o toczącym się postępowaniu oraz o udziale społeczeństwa w tym postępowaniu w ramach ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. W toku postępowania Burmistrz Miasta Krzanowice wystąpił do organów współdziałających (Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach oraz Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Raciborzu) o zajęcie stanowiska w sprawie. Burmistrz Miasta Krzanowice wyjaśnił – z udziałem ww. organów współdziałających – kwestię zainstalowanych zmian w toku postępowania (nastąpiła zamiana mocy elektrowni z 45 MW na 51 MW oraz zwiększona została ilość działek o dwie w obrębie geodezyjnym Wojnowice). Spółka Power 4ALL – Krzanowice sp. z o. o. z siedzibą we Wrocławiu, pismem z dnia 12 lipca 2012r., wyjaśniła, że zmiana ta została spowodowana wyborem wariantu optymalnego z trzech rozpatrywanych. Podczas analizy na etapie opracowywania raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, brano pod uwagę rozmaite ustawienia turbin na działkach planowanych, jak również na działkach znajdujących się w sąsiedztwie, a także różną moc turbin dostępnych na rynku. Utworzono kilka projektów, które poddane zostały analizie. Pozostałe rozwiązania zostały odrzucone ze względu na niespełnienie norm zawartych w przepisach prawnych. Z punktu widzenia ochrony środowiska dokonany wybór lokalizacji, wzajemnego usytuowania urządzeń względem siebie i względem obiektów podlegających ochronie przed hałasem uznano za optymalny. Dwie dodatkowe lokalizacje turbin wiatrowych na działkach 391/2 oraz 5557 obręb Wojnowice objęte były zakresem przeprowadzonego całorocznego monitoringu przyrodniczego będącym materiałem do opracowania raportu oddziaływania planowanej inwestycji na środowisko. Tereny te zostały również uwzględnione w planie zagospodarowania przestrzennego Gminy Krzanowice dla lokalizacji elektrowni wiatrowych. Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie Burmistrz Miasta Krzanowice decyzją Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. orzekł w przedmiocie środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Elektrowni Wiatrowej Krzanowice o mocy 51 MW na działkach o Nr.: 127, 68 obręb geodezyjny Bojanów, Nr: 98; 153; 136; 111; 104; 48; 166; 100; 228; 167/1, obręb geodezyjny Krzanowice, Nr: 873/66; 165 obręb geodezyjny Pietraszyn, oraz na działkach Nr 371, 391/2, 557 obręb geodezyjny Wojnowice, Gmina Krzanowice”. W uzasadnieniu decyzji przedstawił przesłanki, którymi kierował się przy wydawaniu powyższego rozstrzygnięcia. Pani Jolanta Otlak w swoim wniosku z dnia 19 października 2015r. stanowicym podstałę do wznowienia postępowania wskazała trzy przesłanki jego wznowienia to jest art. 145 § 1 pkt 3, 4 i 5 wskazując, iż: 1. „nie zapewniono prawidłowego udziału społeczeństwa stosownie do art. 30 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz art. 39 ust. 1 powyższej ustawy – nie było stosownego ogłoszenia na BIP Urzędu Miasta Krzanowice, nie było ogłoszeń na tablicach ogłoszeń w sołectwie Wojnowice, po pierwsze, że wszczęto postępowanie, a następnie, że jest kontynuowane postępowanie w sprawie wydania decyzji”, „ponadto, że inwestor na etapie opracowania raportu oddziaływania na środowisko zmienił zakres przedsięwzięcia poprzez zwiększenie inwestycji o 2 sztuki turbin na działkach Nr 391/2 i 555 obręb Wojnowice i jest możliwe składowanie uwag i wniosków w terminie 21 dni”; 2. w postępowaniu uczestniczyła (wykonując czynności o charakterze technicznym – administracyjnym – wywieszanie ogłoszeń) Sołtyś Wojnowic, która była bezpośrednio zainteresowana w przedmiotowym rozstrzygnięciu, ponieważ „posiadała (lub jej rodzina) stosowną umowę dzierżawy z wnioskodawcą przedmiotowego postępowania i wynik sprawy mógł mieć wpływ na jej prawa i określone korzyści wynikające z realizacji przedmiotowej inwestycji”; 3. wyszły na jaw nowe okoliczności faktyczne i dowody istniejące w dniu wydania decyzji – w raporcie oddziaływania na środowisko przedmiotowej inwestycji oraz uzasadnieniu decyzji pominięto fakt, że we wsi Wojnowice przy ul. Kolejowej, w odległości około 500 – 600 m od przedmiotowej inwestycji, występuje czynne gniazdo bociana białego.

W uzupełnieniu ww. wniosku z dnia 30 listopada 2015r. Pan Grzegorz Urbas reprezentujący Pana Jolantę Otlak podniósł dodatkowo kwestię zmiany lokalizacji turbiny Nr 16 – informując, że „Mapa akustyczna wykonana w dniu 21 marca 2012r., dołączona do raportu oddziaływania na środowisko wskazuje, że turbina Nr 16 znajduje się 258 m od drogi powiatowej. Obecnie wykonywane są prace budowlane i turbina Nr 16 znajduje się około 55 m od drogi”. Analizując akta sprawy i zgronadkowy materiał dowodowy organ stwierdza co następuje: Nie potwierdzono wystąpienia przesłanki z art. 145 § 1 pkt 4. Organ zapewnił stronom czynny udział w każdym stadium postępowania. Ponieważ liczba stron niniejszego postępowania przekracza 20, zgodnie z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego o wszystkich czynnościach strony zawiadamiane były poprzez obwieszczenia. Ogłoszenia o wszystkich czynnościach organu (w tym obwieszczenie z dnia 9 listopada 2010r. o wszczęciu postępowania oraz obwieszczenie z 22 czerwca 2012r. informujące m.in. o zmianie zakresu przedsięwzięcia, a także wskazujące 21 – dniowy termin na zapoznanie się z dokumentacją oraz składanie uwag) były umieszczone na stronie BIP www.krznanowice.pl/new/bip i do dnia dzisiejszego znajdują się na tej stronie. Od 2014r. Gmina posiada nową stronę internetową, ale link do poprzedniej, na której zamieszczane były ww. obwieszczenia, można na niej znaleźć. Zmiana strony internetowej mogła, zdaniem organu, spowodować trudności w odszukaniu obwieszczeń przez wnioskodawcę w 2015r. Obwieszczenia wywieszane były także w poszczególnych sołectwach przez sołtysów, co potwierdzone jest w aktach sprawy ich podpisami. W okresie od 10 maja 2012r. sołtysom wsi Wojnowice była Pani Gabriela Niedzbala, której mąż Pan Krystian Niedzbala jest właścicielem działki Nr 391/2 k.m. 2 obręb Wojnowice. Niemniej jednak osoba ta nie przez cały czas prowadząca postępowania pełniła tę funkcję – w okresie od 9 listopada 2010r. (daty zawiadomienia o wszczęciu postępowania) do 10 maja 2012r. funkcję tę pełniła inna osoba. Sołtys jest funkcjonariuszem publicznym pełniącym swoją funkcję z wyboru lokalnej społeczności – jest funkcją zaufania społecznego. Pani Niedzbala swoim podpisem potwierdziła wywieszanie obwieszczeń. Przed wszystkim jednak wznowienie postępowania następuje w wypadku wydania decyzji przez pracownika lub organ podlegający wyłączeniu. Art. 24 kodeksu postępowania administracyjnego mówi o wyłączeniu pracownika od udziału w postępowaniu, a art. 145 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego o wznowieniu postępowania w przypadku wydania decyzji przez pracownika podlegającego wyłączeniu. Ustawodawca zatem odróżnia fakt udziału w postępowaniu w danej sprawie od faktu wydania decyzji w tej sprawie, a podstawą wznowienia może być tylko ta ostatnia czynność. Udział natomiast wyłączonego pracownika w czynnościach związanych z przygotowaniem decyzji nie może stanowić przesłanki wznowienia postępowania. Kwestia gniazda bocianiego w Wojnowicach w raporcie oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia i stanowiących załącznik nr 3 do tego sprawozdania z monitoringu ornitologicznego faktycznie może budzić wątpliwości, albowiem w jednym fragmencie informacja o nim się znalazła – np. na stronie 43: „Bocian biały gniazdownik w okresie badawczym w kilku rozkolidnych wsiach, w tym w Bojanowie, Pietraszynie, Bonucinie i Wojnowicach. W okresie rozkolidny pojedyncze paki tego gatunku zerwały m.in. w obrębie powierzchni pierwszej i drugiej strefy inwestycyjnej. Jednakże głównym żerowiskiem bocianów jest dolina Pisy oraz Krzanówki, które oddalone są od miejsc planowanych lokalizacji turbin o co najmniej 500 metrów”, a w innych nie – lokalizacja gniazda nie została wskazana w tabeli na stronie 47, nie została także namiesiona na mapie na stronie 13 uzupełnienia raportu. Niemniej jednak jednym z podstawowych wniosków zamieszczonych w raporcie – w podsumowaniu monitoringu był fakt, że „W promieniu 2 km od miejsc lokalizacji turbin gniazduje kilka par bociana białego. Wykorzystują one teren planowanej F.W. Krzanowice jako miejsce żerowania”. Pominięcie faktu lokalizacji jednego z gniazd nie zmienia wyników obserwacji ornitologicznych, których jeden z punktów (P4 – p) usytuowany był w odległości około 1,5 km od lokalizacji gniazda w

Wojnowicach, a odległość transektu T – 2, na którym prowadzono monitoring w latach 2011 – 2012 od lokalizacji gniazda wynosiła około 1 km. Biorąc pod uwagę wyniki tych obserwacji Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, a w ślad za nim Burmistrz Krzanowice w wydanej decyzji zobowiązali inwestora do specjalnego monitorowania właśnie osobników tego gatunku w ramach porzecjalizacyjnego monitoringu ornitologicznego jaki został w decyzji nałożony na wnioskodawcę (pkt III.1 i III.2 decyzji). Przesłanką wznowienia postępowania jest wyjście na jaw istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy nowych okoliczności faktycznych i nowych dowodów istniejących w dniu wydania decyzji, nieznanych organowi, który wydał decyzję. W niniejszym przypadku trudno potwierdzić, że fakt gniazdowania bociana w Wojnowicach nie był znany organowi. Sprawa zmiany lokalizacji turbiny Nr 16 została rozstrzygnięta przez organ nadzoru budowlanego. Już 3 grudnia 2015r. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego wydał decyzję o wstrzymaniu budowy wiatra na działce 391/2 w obrębie Wojnowice jako wykonywanych z istoty odstępstwem od zatwierdzonego projektu budowlanego. Na dzień dzisiejszy prowadzone są prace robótkowe. W toku postępowania pismem z dnia 1 września 2015r. reprezentujący Pana Jolantę Otlak Pan Grzegorz Urbas poinformował Prezydenta Miasta Racibórz o stwierdzeniu nieważności uchwały Rady Miejskiej w Krzanowicach z dnia 4 sierpnia 2009r. Nr XXIX/238/2009 w przedmiocie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Odnosząc się do tej informacji należy zauważyć, że ustawodawca nie przewidział możliwości zgłoszenia żądania wznowienia postępowania z tego powodu, że decyzja administracyjna została wydana na podstawie aktu prawa miejscowego, którego nieważność następnie stwierdzono. Niezależnie od tego faktu istony w tym przypadku jest fakt, że wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach sygn. akt II SA/GI 207/16 z dnia 3 sierpnia 2016r. został zaskarżony przez Gminę Krzanowice do Naczelnego Sądu Administracyjnego. Na dzień wydania niniejszej decyzji skarga kasacyjna Gminy nie została rozpoznana, zatem miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego pozostaje w mocy. W toku postępowania Pan Grzegorz Urbas, działając z pełnomocnictwem Pani Jolanty Otlak, pismem z dnia 16 listopada 2016r. złożył do Prezydenta Miasta Racibórz dwa dodatkowe wnioski: 1. o przekazanie przedmiotowej sprawy do rozstrzygnięcia Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska stosownie do treści art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. r przepisów ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko; 2. o unieważnienie decyzji Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia (...) z powodu jej wydania z naruszeniem przepisów o właściwości, z rażącym naruszeniem prawa, ze względu na fakt, że „Gmina Krzanowice winna być stroną w powyższym postępowaniu, a nie organem wydającym decyzję”. Odnosząc się do pierwszego z wniosków należy stwierdzić, że zapis art. 75 w ust. 1 w pkt 1 lit. r został wprowadzony do ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (...) artykułem 11 ustawy z dnia 20 maja 2010r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (...). Ustawa ta wprowadziła przepisy przejściowe – zgodnie z zapisami art. 16 ust. 2 teże ustawy sprawy wszczęte i niezakończone dotyczące decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach elektrowni wiatrowych są prowadzone przez organy, które były właściwe do ich prowadzenia przed jej wejściem w życie. Prezydent Miasta Racibórz pozostał zatem właściwy do prowadzenia niniejszego postępowania. Zgodnie z art. 157 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego właściwy do stwierdzenia nieważności decyzji w przypadkach wymienionych w art. 156 (w szczególności w przypadku decyzji, która została wydana z naruszeniem przepisów o właściwości oraz wydanej z rażącym naruszeniem prawa) jest organ wyższego stopnia. Wobec powyższego Prezydent Miasta Racibórz pismem z dnia 21 listopada 2016r. przekazał powyższy wniosek wraz z aktami sprawy do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach. Wszczęcie

postępowania w sprawie wznowienia postępowania nie wyklucza możliwości wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji (strona może równocześnie żądać wszczęcia postępowania w sprawie wznowienia postępowania i postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji). Wobec tego, że zastosowanie trybu stwierdzenia nieważności decyzji powoduje następstwa prawne dalej idące niż zastosowanie trybu wznowienia postępowania, należy dać priorytet pierwszemu z nich. Wszczęcie postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności w trakcie toczącego się postępowania w sprawie wznowienia powoduje konieczność zawieszenia wznowianego postępowania (...). Wobec powyższego postanowieniem Nr 132/2016 z 22 listopada 2016r. Prezydent Miasta Racibórz zawiesił prowadzenie przedmiotowego postępowania. W dniu 18 września 2017r. decyzją o sygnaturze SKO – OŚ – 428/576/18544/16/RN Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach odmówiło stwierdzenia, na wniosek strony – Pani Jolanty Otlík reprezentowanej przez pełnomocnika Pana Grzegorza Urbasa, nieważności decyzji Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OŚ.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia (...) W związku z wnioskiem Pani Jolanty Otlík działającej przez pełnomocnika o ponowne rozpatrzenie sprawy, po ponownie przeprowadzonym postępowaniu i rozpatrzeniu sprawy decyzją o sygnaturze SKO – OŚ/428/559/15843/17/AKD z dnia 2 listopada 2017r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach orzekło o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji. Decyzja ta jest ostateczna. (...) postanowieniem Nr 104/2017 z 23 listopada 2017r. Prezydent Miasta Racibórz postanowił o podjęciu prowadzenia postępowania wznowieniowego. W zakresie podstawy procesowej w prowadzonym postępowaniu, zgodnie z art. 16 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 o zmianie ustawy – Kodeksu postępowania administracyjnego i niektórych innych ustaw (...) zastosowanie mają przepisy kodeksu postępowania administracyjnego w brzmieniu sprzed dnia 1 czerwca 2017r. z tym, że stosuje się przepisy art. 96a-96n ustawy zmienianej w art. 1 (czyli kodeksu postępowania administracyjnego). Pismem z dnia 17 listopada 2017r. Pan Grzegorz Urbas, działając z pełnomocnictwem Pani Jolanty Otlík, złożył zażalenie na przewlekłe prowadzenie wznowionego postępowania zakończonego decyzją ostateczną Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OŚ.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. (...) Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach postanowieniem Nr SKO – OŚ/428/642/19006/17/KS z dnia 8 grudnia 2017r. uznało, że zażalenie jest zasadne i wyznaczyło Prezydentowi Miasta Racibórz dodatkowy termin załatwienia sprawy do dnia 29 grudnia 2017r. oraz zarządziło wyjaśnienie przyczyn i ustalenie osób winnych przewlekłego prowadzenia postępowania administracyjnego. Samorządowe Kolegium Odwoławcze orzekło, że przewlekłe prowadzenie postępowania administracyjnego nie miało miejsca z rażącym naruszeniem prawa. Pismem z dnia 12 grudnia 2017r. Pan Grzegorz Urbas, działając z pełnomocnictwem Pani Jolanty Otlík, przedłożył do Prezydenta Miasta Racibórz, wyniki pomiarów hałasu dokonane przez inwestora dnia 22 listopada 2016r. zgodnie z decyzją Starosty Raciborskiego. Wyniki tych pomiarów, w opinii tutejszego organu, wbrew twierdzeniu wnioskodawcy, nie pozwalają na wyciągnięcie wniosku o przekształceniu normy hałasu w porze nocnej, a ponadto dowód ten powstał po dacie wydania decyzji i nie może być podstawą wznowienia postępowania. W związku z wnioskiem Pani Jolanty Otlík z dnia 19 października 2015r., po wznowieniu postępowania postanowieniem Nr GK.604.13-4.2015 z 16 grudnia 2015r. Burmistrz Miasta Krzanowice obwieszczeniem z dnia 16 grudnia 2015r. informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wskazał 21 – dniowy termin na składanie uwag i wniosków przez społeczeństwo. Pismem z dnia 10 stycznia 2016r. swoje uwagi złożyła Pani Jolanta Otlík, zgłaszając do rozpatrzenia następujące kwestie:

1. wątpliwości co do posiadania przez inwestora uzgodnienia z Dowództwem Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej w zakresie przeszkód lotniczych,
2. nieprawidłowe wariantowanie inwestycji poprzez ograniczanie mocy akustycznej turbin

w nocy „nie ma bowiem w Polsce możliwości urzędowej kontroli takiego „optymalizowania” hałasu”.

3. szacowane zmniejszenie emisji zanieczyszczeń do powietrza,
4. lobbyistyczny i propagandowy charakter zapisu dotyczącego ekologicznego charakteru inwestycji,
5. błędne, świadczące o braku znajomości tematu przez autorów raportu, sformułowanie w raporcie określające, że oddziaływanie stacji elektroenergetycznej w zakresie awarii nie dotyczy przedmiotowej inwestycji gdyż posiada ona system samokontroli i jest regularnie serwisowana,
6. oddziaływanie emisji hałasu, w tym infradźwięków oparte na metodyce niedostosowanej do obiektów takich jak elektrownie wiatrowe,
7. złe określenie ilości zużytego oleju przekładniowego podczas eksploatacji turbiny,
8. niedostosowanie metody obliczeń hałasu opartego na normie PN – ISO 9613 – 2 do prognozowania hałasu turbin, „niezrozumiała i wyjątkowo niechlujna analiza akustyczna”, nieprawdziwe sformułowania i błędy w rozdziale o emisji hałasu,
9. nieuwzględnienia zjawiska miotania kawałkami lodu na znaczne odległości,
10. nieuwzględnienia w raporcie analizy czasu migotania światła dla wszystkich receptorów (zamieszkałych miejsc),
11. nieuwzględnienia w wytwarzanych na etapie demontażu odpadach z tworzyw sztucznych (śmigła wiatraka),
12. nieprawdziwe wnioski, że „inwestycja nie wpłynie negatywnie na zdrowie ludzi i zwierząt – emisja hałasu w normie, efekt cienia mało znaczący infradźwięki nie odczuwalne dla okolicznych mieszkańców, pola elektromagnetyczne pomijalne”.
13. brak konieczności ustanowienia strefy obszaru ograniczonego użytkowania,
14. nietrafne zdiagnozowanie możliwości konfliktu społecznego.

W zakresie ww. wywar organ ustalił, co następuje:

1. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 25 czerwca 2003r. w sprawie sposobu zgłaszania oraz oznakowania przeszkód lotniczych, przeszkody lotnicze wymagają zgłoszenia do Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego i do właściwego organu nadzoru nad lotnictwem wojskowym zawierające m.in. przewidywany termin ukończenia budowy przeszkody lotniczej o wysokości do 100 m powyżej poziomu terenu i przewidywane terminy osiągnięcia wysokości 100 m powyżej poziomu terenu i wysokości całkowitej, z co najmniej dwumiesięcznym wyprzedzeniem terminów, których dotyczą. Inwestor nie musi ich posiadać na etapie uzyskiwania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.
2. Przewidywanie przez inwestora rozwiązań ograniczania mocy turbin nie może być kwestionowane ze względu na domniemanie, że ze względu na brak opłacalności ekonomicznej nie będą one w praktyce stosowane. Organem kontrolnym, który ma możliwość zweryfikowania pracy instalacji zgodnie z wymogami posiadanych decyzji jest wojewódzki inspektor ochrony środowiska.
3. Zakładane przez autorów raportu zmniejszenie emisji zanieczyszczeń nie miało znaczenia z punktu widzenia określania warunków realizacji inwestycji, znaczenie dla uzgodnienia realizacji inwestycji mogłoby mieć niedoszacowanie wartości emisji, a nie teoretyczna redukcja emisji zanieczyszczeń.
4. Zapisy w raporcie mówiące o tym, że inwestycja jest zgodna z polityką kontynuacji rozwoju nowoczesnej technologii i energetyki odnawialnej oraz potencjalnego pozytywnego wpływu na ekonomiczny rozwój gminy nie są nieprawdziwe. Kwestie negatywnych oddziaływań poruszane są w innych miejscach raportu.
5. Zapisy znajdujące się w raporcie dotyczące braku oddziaływania w sytuacjach awaryjnych są niezgodne z prawdą. Stosowane rozwiązania zmniejszają ryzyko awarii nie eliminują go jednak całkowicie.
6. Tworzenie obszarów ograniczonego użytkowania reguluje ustawa z dnia 27 kwietnia

2001r. Prawo ochrony środowiska. Obszar taki się tworzy dla oczyszczalni ścieków, składowiska odpadów komunalnych, kompostowni, trasy komunikacyjnej, lotniska, linii i stacji elektroenergetycznej, instalacji radiokomunikacyjnej, radionawigacyjnej i radiolokacyjnej jeżeli z wyników przeglądu ekologicznego lub przeprowadzonego postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko lub z analizy porównawczej wynika, że pomimo zastosowania dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych, brak jest możliwości dotrzymania standardów jakości środowiska poza terenem zakładu lub innego obiektu.

7. W raporcie można znaleźć niedoparzenia dotyczące odpadów, nie trafnie zdiagnozowano możliwości konfliktu społecznego.

Organ stwierdził, że trudno uznać, aby uchybienia te mogłyby mieć wpływ na wydane rozstrzygnięcie. W przypadku wiedzy dotyczącej oddziaływania elektrowni wiatrowych na ludzi i zwierzęta zaobserwować można dużą rozbieżność jeśli chodzi o ocenę tego wpływu, także w środowiskach naukowych. W ostatnich latach pojawiło się sporo nowych opracowań w tym zakresie. W Polsce szczegółowe rozwiązania prawne regulujące warunki realizacji elektrowni wiatrowych wprowadziła ustawa z dnia 20 maja 2016r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (...), która weszła w życie prawie 4 lata po wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedmiotowego przedsięwzięcia. Zarzuty zawarte w piśmie Pani Jolanty Olik nie stosowania się do wytycznych Departamentu Ocen Oddziaływania na Środowisko z 31 grudnia 2013r. oraz stosowanie obowiązujących norm do obliczeń hałasu pochodzącego od turbin wiatrowych nie mogą zostać uznane. Powoływane opracowania opublikowane po wydaniu przedmiotowej decyzji („Opinia dotycząca zagrożeń związanych z eksploatacją i awariami turbin wiatrowych” prof. dr hab. Grzegorz Pojmański) nie mogły zostać w decyzji uwzględnione. W Polsce, jak stwierdzili sami autorzy uwag do dokumentu, nie ma np. obowiązujących przepisów ograniczających czas migotania światła. Fakt, że na dzień dzisiejszy wiedza nt. oddziaływania elektrowni wiatrowych jest pełniejsza, nie może stanowić podstawy kwestionowania raportu o oddziaływaniu na środowisko sporządzonego zgodnie z obowiązującymi do dnia dzisiejszego przepisami i normami dotyczącymi hałasu. W wyniku procedury udziału społeczeństwa do organu wpłynęły pisma wielu mieszkańców z uwagami do przedsięwzięcia. Uwagi te dotyczyły następujących kwestii:

1. odległości turbiny zlokalizowanej na działce Nr 391/2 i związanych z tym problemem zmian map akustycznych,
 2. nieuwzględnienia bociana białego w Wjornowicach,
 3. wyników monitoringu ornitologicznego,
 4. kwestii oddziaływania infradźwięków i efektu stroboskopowego,
 5. kwestii norm i współczynników zastosowanych do analiz akustycznych w raporcie,
 6. nieuwskazania w raporcie drzew i krzewów do usunięcia,
 7. instalacji turbin innego producenta niż uwzględnione w raporcie,
 8. wątpliwości czy raport i analizy w nim dokonane faktycznie uwzględniały lokalizację 17 wiatraków a nie 15 jak w pierwotnym wniosku,
 9. uzgodnień w zakresie przeszkód lotniczych,
 10. zmiany planu zagospodarowania przestrzennego,
 11. nieprzewidzenia w raporcie możliwości konfliktów społecznych,
 12. braku analizy wpływu inwestycji na wartość nieruchomości,
 13. braku analizy wierności przed zaplanowaniem realizacji inwestycji.
- Część powyższych uwag jest zbieżna z uwagami Pani Jolanty Olik, a do pozostałych odniósł się inwestor w piśmie z dnia 5 lutego 2016r. Uwagi te dotyczyły częściowo kwestii związanych z realizacją inwestycji i jej eksploatacją, a pozostałe wskazywały na uchybienia, które nie były istotne dla podjętego rozstrzygnięcia. Także kwestia stosowania obowiązujących norm i przepisów wskazywana przez mieszkańców jako błąd, nie może być dla organu podstawą do podważania raportu. Po analizie materiału dowodowego Prezydent

Miasta Racibórz uznał, że w niniejszej sprawie nie wyszły na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nieznane organowi, który wydał decyzję. Biorąc pod uwagę charakter prawny instytucji wznowienia postępowania, nie można ono doprowadzić do zmiany ostatecznych rozstrzygnięć administracyjnych w oparciu o materiał dowodowy znany organom administracji podczas wydawania decyzji w trybie zwyczajnym. Postępowanie takie polegałoby bowiem nie na ujawnieniu nowych dowodów bądź okoliczności faktycznych, a na dokonaniu nowej oceny dowodów zebranych we wcześniejszym postępowaniu, co nie jest dopuszczalne w ramach wznowienia. W ocenie organu nie zachodzą także pozostałe, niżej wymienione przesłanki do wznowienia postępowania to jest:

- dowody, na podstawie których ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe,
- decyzja wydana została w wyniku przestępstwa,
- strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu,
- decyzja wydana została bez uzyskania wymaganego prawem stanowiska innego organu,
- zagrądnienie wiążące zostało rozstrzygnięte przez właściwy organ lub sąd odmienne od oceny przyjętej przy wydaniu decyzji,
- decyzja została wydana w oparciu o inną decyzję lub orzeczenie sądu, które zostało następnie uchylone lub zmienione.

Jednakże decyzja wydana została przez pracownika lub organ administracji publicznej, który podlega wyłączeniu, co stwierdził samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach postanowieniem Nr SKO – OSW – 428/92/1909/16/RN z dnia 30 marca 2016r. orzekając o wyłączeniu Burmistrza Krzanowice od prowadzenia wznowionego postępowania. Uchylenie decyzji ostatecznej może nastąpić jednakże tylko wtedy, gdy okoliczności stanowiące podstawę wznowienia okazały się na tyle istotne, że wywarły bezpośredni wpływ na rozstrzygnięcie zawarte w decyzji ostatecznej. W sensie formalnym decyzja ta została podjęta nieprawidłowo, jednak Prezydent Miasta Racibórz uznał, że nie jest wadliwa materalnie. Wznowienie postępowania polega na ponownym rozpatrzeniu sprawy w celu stwierdzenia czy jakaś wada nie wpłynęła na treść rozstrzygnięcia. Pomimo wydania decyzji przez pracowników, których bezstronność, jak stwierdził Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, mogła budzić wątpliwości Prezydent Miasta Racibórz po przeprowadzeniu postępowania nie stwierdził, aby fakt ten wpłynął na rozstrzygnięcie. Każde prawidłowo prowadzone postępowanie wyjaśniające winno zapewnić zebranie i rozpatrzenie całego materiału dowodowego, który będzie miał zasadniczy wpływ na treść podjętego w sprawie rozstrzygnięcia. W takim znaczeniu istotne dla sprawy będą tylko te dowody lub okoliczności faktyczne, których istnienie lub brak będzie bezpośrednio wpływać na treść (...). Nie każde pojawienie się nowego dowodu czy nowego faktu będzie miało wpływ na treść rozstrzygnięcia w sprawie. Wbrew zażen temu, co zostało uprzedmiotowione w podaniu o wznowienie postępowania, Prezydent Miasta Racibórz nie znalazł błędów merytorycznego w przeprowadzonym postępowaniu. W ocenie organu wydana przez Burmistrza Miasta Krzanowice decyzja jest prawidłowa i nie ma podstaw do jej uchylenia. Ponadto od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. orzekającej w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia (...) upłynęło pięć lat. Wznowienie postępowania jest instytucją prawną umożliwiającą ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy zakończonej decyzją ostateczną wydaną w wyniku wadliwie przeprowadzonego postępowania i stanowi odpowiednio od zasady ogólnej trwałości ostatecznych decyzji administracyjnych wyrażonej w art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (...). Z tego względu, na podstawie art. 151 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeksu postępowania administracyjnego, należało orzec jak w rozstrzygnięciu. W myśl art. 10 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ powiadomił strony o zakończeniu postępowania wyjaśniającego i poinformował o możliwości wypowiedzenia się na temat

zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji. W wyznaczonym terminie (...) z prawa do zapoznania się aktami sprawy skorzystała Pani Jolanta Otlík oraz przedstawiciele Gminy Krzanowice. Ponadto Pan Norbert Otlík pismem z dnia 27 grudnia 2017r. wniósł uwagi odnośnie pomiarów hałasu przeprowadzonych w listopadzie 2016r., niezasiadaniem od 2016r. gniazda w Wojnowicach, odczuwalnych uciążliwości związanych z pracą wiatraków, negatywnego odbioru zmian krajobrazu i faktu migotania cieni w sezonie zimowym. Wszystkie wymienione uwagi związane są z funkcjonowaniem wiatraków, nie stanowią więc okoliczności i dowodów istniejących w dniu wydania decyzji. Biorąc pod uwagę posiadane materiały postanowiono orzec jak w sentencji. (...)"

Kolegium w toku rozpatrywania przedmiotowej sprawy w związku z odwołaniem Pani Jolanty Otlík, reprezentowanej przez pełnomocnika Pana Grzegorza Urbasa, zawartym w piśmie z dnia 19 stycznia 2018r., zatytułowanym: „Odwołanie”, od decyzji Prezydenta Miasta Raciborza Nr 159/2017 (Nr sprawy: OS.6220.10.2016) z dnia 29 grudnia 2017r., doszło co do zasady do takich samych wniosków jak organ pierwszej instancji – Prezydent Miasta Raciborza – zawartych następnie w decyzji tego organu Nr 159/2017 (Nr sprawy: OS.6220.10.2016) z dnia 29 grudnia 2017r.

W ocenie Kolegium, organ pierwszej instancji, przed którym zostało zainicjowane postępowanie w sprawie, to jest Burmistrz Miasta Krzanowice, prawidłowo, po rozpatrzeniu wniosku Pani Jolanty Otlík, reprezentowanej przez pełnomocnika Pana Grzegorza Urbasa, zawartego w piśmie z dnia 19 października 2015r., zatytułowanym: „Wniosek”, postanowieniem Nr GK.604.13 – 4.2015 z dnia 16 grudnia 2015r., orzekł o wznowieniu postępowania administracyjnego zakończonego ostateczną decyzją Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. orzekającej w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Elektrowni Wiatrowej Krzanowice o mocy 51 MW na działkach o Nr: 127, 68 obręb geodezyjny Bojanów, Nr: 98; 153; 136; 111; 104; 48; 166; 100; 228; 167/1, obręb geodezyjny Krzanowice, Nr: 873/66; 165 obręb geodezyjny Pietraszyn, oraz na działkach Nr 371, 391/2, 557 obręb geodezyjny Wojnowice, Gmina Krzanowice”. Organ ten prawidłowo ustalił, że ww. wniosek o wznowienie postępowania zakończonego decyzją Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. złożyła strona, która nie brała udziału w postępowaniu zakończonym tą decyzją, to jest Pani Jolanta Otlík, oraz że wniosek ten został złożony w terminie miesiąca od dowiedzenia się przez ww. o podstawie do wznowienia postępowania administracyjnego w ww. sprawie. Nadto w ww. wniosku Pani Jolanta Otlík, reprezentowana przez pełnomocnika Pana Grzegorza Urbasa, wskazała na występowanie przesłanek wznowienia określonych w art. 145 § 1 pkt 3, pkt 4 i pkt 5 kodeksu postępowania administracyjnego.

Wystąpienie ww. przesłanek badał we wznowionym postępowaniu organ pierwszej instancji, którym był początkowo Burmistrz Miasta Krzanowice, a następnie Prezydent Miasta Raciborza – organ wyznaczony do załatwienia przedmiotowej sprawy postanowieniem Kolegium Nr SKO – OSW – 428/92/1909/16/RN z dnia 30 marca 2016r.

Kolegium podzieliła ustalenia Prezydenta Miasta Raciborza – organu wyznaczonego do załatwienia przedmiotowej sprawy postanowieniem Kolegium Nr SKO – OSW – 428/92/1909/16/RN z dnia 30 marca 2016r. – zawarte w zaskarżonej decyzji Nr 159/2017 (Nr sprawy: OS.6220.10.2016) z dnia 29 grudnia 2017r., odnośnie wystąpienia w sprawie przesłanki wznowienia postępowania określonej w art. 145 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego. W świetle tego przepisu prawa w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznawia się postępowanie, jeżeli decyzja wydana została przez pracownika lub organ administracji publicznej, który podlega wyłączeniu stosownie do art. 24, 25 i 27. Taka sytuacja miała miejsce w przedmiotowej sprawie, gdyż w postępowaniu zakończonym decyzją Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. orzekającą w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację

przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Elektrowni Wiatrowej Krzanowice o mocy 51 MW na działkach o Nr: 127, 68 obręb geodezyjny Bojanów, Nr: 98; 153; 136; 111; 104; 48; 166; 100; 228; 167/1, obręb geodezyjny Krzanowice, Nr: 873/66; 165 obręb geodezyjny Pietraszyn, oraz na działkach Nr 371, 391/2, 557 obręb geodezyjny Wojnowice, Gmina Krzanowice”, Gmina Krzanowice reprezentowana przez tegoż Burmistrza Miasta Krzanowice była stroną. Zatem Burmistrz Miasta Krzanowice – organ który wydał decyzję Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. – równocześnie w sprawie reprezentował stroną Gminę Krzanowice, w związku z czym podlegał wyłączeniu z prowadzenia tej sprawy. Zatem decyzja przez niego wydana Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. została wydana z naruszeniem przepisów o wyłączeniu organów, czym została spełniona wyżej opisana przesłanka wznowienia postępowania określona w art. 145 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego.

W tym miejscu Kolegium dodatkowo wskazuje, że okoliczności wskazane w tym zakresie przez Panią Jolantę Otlík, reprezentowaną przez pełnomocnika Pana Grzegorza Urbasa, we wniosku o wznowienie postępowania nie mogły stanowić prawidłowego uzasadnienia występowania tej przesłanki wznowieniowej, co w zaskarżonej decyzji szczegółowo przedstawił Prezydent Miasta Raciborza.

Kolegium nie podzieliła natomiast ustaleń Prezydenta Miasta Raciborza – organu wyznaczonego do załatwienia przedmiotowej sprawy postanowieniem Kolegium Nr SKO – OSW – 428/92/1909/16/RN z dnia 30 marca 2016r. – zawartych w zaskarżonej decyzji Nr 159/2017 (Nr sprawy: OS.6220.10.2016) z dnia 29 grudnia 2017r., odnośnie wystąpienia w sprawie przesłanki wznowienia postępowania określonej w art. 145 § 1 pkt 4 kodeksu postępowania administracyjnego. W świetle tego przepisu prawa w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznawia się postępowanie, jeżeli strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu. Bez wątpliwości Pani Jolanta Otlík, która złożyła wniosek o wznowienie postępowania, nie była według Burmistrza Miasta Krzanowice stroną w postępowaniu zakończonym decyzją tego organu Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. orzekającą w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Elektrowni Wiatrowej Krzanowice o mocy 51 MW na działkach o Nr: 127, 68 obręb geodezyjny Bojanów, Nr: 98; 153; 136; 111; 104; 48; 166; 100; 228; 167/1, obręb geodezyjny Krzanowice, Nr: 873/66; 165 obręb geodezyjny Pietraszyn, oraz na działkach Nr 371, 391/2, 557 obręb geodezyjny Wojnowice, Gmina Krzanowice”. Przemawia za tym m. in. wykaz stron postępowania prowadzonego przez ten organ. W toku wznowionego postępowania w sprawie organ pierwszej instancji, którym był początkowo Burmistrz Miasta Krzanowice, a następnie Prezydent Miasta Raciborza – organ wyznaczony do załatwienia przedmiotowej sprawy postanowieniem Kolegium Nr SKO – OSW – 428/92/1909/16/RN z dnia 30 marca 2016r. – prawidłowo ustalił, że Pani Jolanta Otlík była stroną tego postępowania, która bez własnej winy nie brała udziału w tym postępowaniu. W ocenie Kolegium bez znaczenia jest przy tym okoliczność, że ponieważ liczba stron postępowania przekraczała 20 podmiotów, zatem zgodnie z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego o wszystkich czynnościach strony były zawiadamiane poprzez obwieszczenia. Czym innym jest bowiem ustalenie, że ktoś jest stroną, która bez swojej winy nie brała udziału w sprawie – co miało miejsce w ww. sprawie – a czym innym fakt dokonywania doręczeń stronom biorącym udział w postępowaniu w drodze publicznego obwieszczenia. W tym zakresie Kolegium nie podzieliła stanowiska organu pierwszej instancji jakoby w sprawie nie wystąpiła przesłanka wznowienia postępowania określona w art. 145 § 1 pkt 4 kodeksu postępowania administracyjnego. Zdaniem Kolegium w przedmiotowej sprawie przesłanka ta zaistniała. Uchybienie to nie ma jednak znaczenia dla przedmiotowej sprawy z przyczyn, które zostaną niżej omówione.

W tym miejscu Kolegium również wskazuje, że okoliczności wskazane w tym zakresie przez Panią Jolanę Otlak, reprezentowaną przez pełnomocnika Pana Grzegorza Urbasa, we wniosku o wznowienie postępowania nie mogły stanowić prawidłowego uzasadnienia występowania tej przesłanki wznowieniowej, co w zaskarżonej decyzji szczegółowo przedstawił Prezydent Miasta Raciborza.

Kolegium podziela natomiast w całej rozciągłości ustalenia Prezydenta Miasta Raciborza – organu wyznaczonego do załatwienia przedmiotowej sprawy postanowieniem Kolegium Nr SKO – OŚW – 428/92/1909/16/RN z dnia 30 marca 2016r. – zawarte w zaskarżonej decyzji Nr 159/2017 (Nr sprawy: OS.6220.10.2016) z dnia 29 grudnia 2017r., odnośnie niewystąpienia w sprawie przesłanki wznowienia postępowania określonej w art. 145 § 1 pkt 5 kodeksu postępowania administracyjnego. W świetle tego przepisu prawa w sprawie zakończona decyzją ostateczną uznawia się postępowanie, jeżeli wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nieznanne organowi, który wydał decyzję. Zdanem Kolegium w sprawie przesłanki ta niezainstniała, co słusznie ustalili w toku postępowania również organ pierwszej instancji – Prezydent Miasta Raciborza.

W tym miejscu Kolegium zwraca również uwagę, że w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji Prezydent Miasta Raciborza wskazał, że: „(...) Po analizie materiału dowodowego Prezydent Miasta Raciborz uznał, że w niniejszej sprawie nie wyszły na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nieznanne organowi, który wydał decyzję (...) W ocenie organu nie zachodzą także pozostałe, niżej wymienione przesłanki do wznowienia postępowania to jest:

- dowody, na podstawie których ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe,
- decyzja wydana została w wyniku przestępstwa,
- strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu,
- decyzja wydana została bez uzyskania wymaganego prawem stanowiska innego organu,
- zagadnienie wstępne zostało rozstrzygnięte przez właściwy organ lub sąd odmiennie od oceny przyjętej przy wydaniu decyzji,
- decyzja została wydana w oparciu o inną decyzję lub orzeczenie sądu, które zostało następnie uchylone lub zmienione (...)”

Zauważyć jednak należy, że postępowanie w sprawie zostało wznowione w oparciu o art. 145 § 1 pkt 3, pkt 4 i pkt 5 kodeksu postępowania administracyjnego, co wskazuje, że tylko w tym zakresie winien postępowanie prowadzić Prezydent Miasta Raciborza i wydać zaskarżone orzeczenie. Z akt sprawy nie wynika jednak by wznowione postępowanie toczyło się przed tym organem z urzędu w zakresie spełnienia przesłanek wznowienia określonych w art. 145 § 1 pkt 1 – 2 i 6 – 8 kodeksu postępowania administracyjnego. Organ pierwszej instancji zbadał we wznowionym w oparciu o art. 145 § 1 pkt 3, pkt 4 i pkt 5 kodeksu postępowania administracyjnego postępowaniu występowanie tych przesłanek do czego jednak nie był uprawniony. Uchylenie to nie ma jednak znaczenia dla przedmiotowej sprawy z przyczyn, które zostaną niżej omówione.

Reasumując, we wznowionym postępowaniu w sprawie Kolegium ustaliło, że w postępowaniu tym wystąpiły przesłanki do wznowienia postępowania określone w art. 145 § 1 pkt 3 i pkt 4 kodeksu postępowania administracyjnego. Ustalenie Kolegium w tym zakresie różni się od ustaleń organu pierwszej instancji w zakresie przesłanki wznowienia określonej w art. 145 § 1 pkt 4 kodeksu postępowania administracyjnego, przy czym powyższe nie ma znaczenia dla orzeczenia wydanego w sprawie z przyczyn niżej wskazanych.

Kolegium wskazuje zatem, że w świetle art. 151 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ administracji publicznej, o którym mowa w art. 150, po przeprowadzeniu postępowania określonego w art. 149 § 2 wydaje decyzję, w której odmawia uchylecia decyzji dotychczasowej, gdy stwierdzi brak podstaw do jej uchylecia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a lub art. 145b, albo (pkt 1) uchyla decyzję dotychczasową, gdy stwierdzi

istotnie podstaw do jej uchylecia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a lub art. 145b, i wydaje nową decyzję rozstrzygającą o istocie sprawy (pkt 2), przy czym stosownie do treści § 2 ww. artykułu, w przypadku gdy w wyniku wznowienia postępowania nie można uchylić decyzji na skutek okoliczności, o których mowa w art. 146, organ administracji publicznej ograniczy się do stwierdzenia wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem prawa oraz wskazuje okoliczności, z powodu których nie uchylili tej decyzji. Z kolei w stosowne do treści art. 146 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego uchylene decyzji z przyczyn określonych w art. 145 § 1 pkt 1 i 2 nie może nastąpić, jeżeli od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji upłynęło dziesięć lat, zaś z przyczyn określonych w art. 145 § 1 pkt 3 – 8 oraz w art. 145a i art. 145b – co ma miejsce w przedmiotowej sprawie – jeżeli od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji upłynęło pięć lat. W świetle § 2 tego artykułu nie uchyla się decyzji także w przypadku, jeżeli w wyniku wznowienia postępowania mogłaby zapasć wyłącznie decyzja odpowiadająca w swej istocie decyzji dotychczasowej.

Kolegium zauważa, że decyzja Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. orzekająca w przedmiocie środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Elektrowni Wiatrowej Krzanowice o mocy 51 MW na działkach o Nr: 127, 68 obręb geodezyjny Bojanów, Nr: 98; 1 53; 136; 111; 104; 48; 166; 100; 228; 167/1, obręb geodezyjny Krzanowice, Nr: 873/66; 165 obręb geodezyjny Pietraszyn, oraz na działkach Nr 371, 391/2, 557 obręb geodezyjny Wojnowice, Gmina Krzanowice”, została doręczona wnioskodawcy w dniu 27 listopada 2012r., podmiotowi występującemu w postępowaniu na prawach strony w dniu 3 grudnia 2012r., a w dniu 27 listopada 2012r., celem doręczenia pozostałym stronom postępowania, została ogłoszona w drodze publicznego ogłoszenia w zwycajowy sposób na obszarze Gminy Krzanowice.

Zaskarżona decyzja Prezydenta Miasta Raciborza Nr 159/2017 (Nr sprawy: OS.6220.10.2016) została wydana w dniu 29 grudnia 2017r., zatem po upływie pięciu lat od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. Zainstniała zatem w sprawie przesłanka określona w art. 146 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego.

Słusznie zatem Prezydent Miasta Raciborza zaskarżoną decyzją Nr 159/2017 (Nr sprawy: OS.6220.10.2016) z dnia 29 grudnia 2017r., na podstawie art. 151 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 146 § 1 tego kodeksu orzekł w pkt 1 o odmowie uchylecia decyzji Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. orzekającej w przedmiocie środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Elektrowni Wiatrowej Krzanowice o mocy 51 MW na działkach o Nr: 127, 68 obręb geodezyjny Bojanów, Nr: 98; 1 53; 136; 111; 104; 48; 166; 100; 228; 167/1, obręb geodezyjny Krzanowice, Nr: 873/66; 165 obręb geodezyjny Pietraszyn, oraz na działkach Nr 371, 391/2, 557 obręb geodezyjny Wojnowice, Gmina Krzanowice”.

Zgodnie bowiem ze stanowiskiem doktryny prawa: „(...) Inny jest zresztą termin przedawnienia uchylecia decyzji. Obecnie wynosi on 5 lub 10 lat i liczony jest od daty doręczenia decyzji na piśmie lub jej ustnego ogłoszenia stronie. Jest to termin prekluzyjny. Wprowadzenie go ma na celu stabilizację stanu prawnego. (...) Termin 5 – letni, chociaż zamieszczony w przepisie proceduralnym, ma charakter materialny, co oznacza, że jego upływ powoduje taki skutek, że decyzja ostateczna nie może być uchylona, choćby została wydana z naruszeniem prawa. Termin ten nie może być przywrócony, gdyż nie jest on terminem, do którego zachowania obowiązana jest strona, lecz jego adresem jest organ, i jednocześnie bieg terminu z art. 146 § 1 nie może ulec przerwaniu, gdyż możliwości takiej ustawodawca nie przewidział. Prowadzenie postępowania po upływie okresu przedawnienia określonego w art. 146 § 1 narusza zasadę trwałości decyzji administracyjnej, której podstawową funkcją jest stabilizacja stosunków prawnych. Upływ okresu przedawnienia oznaczanego w przepisie art. 146 § 1 oznacza bezwzględny zakaz merytorycznego orzekania

w sprawie (podobnie też wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z 6 grudnia 2012r., IV SA/Po 1014/12, Lex Nr 1235410). Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 30 kwietnia 2009r., II OSK 124/09, Lex Nr 555045, po upływie okresu przedawnienia w sprawie rozpoznawanej w trybie wznowienia postępowania organ administracji publicznej traci wobec tego uprawnienie nie tylko do uchylecia decyzji, lecz także do odmowy uchylecia decyzji dotychczasowej wydanej w postępowaniu zwyczajnym, z powodu stwierdzenia przez organ administracji braku podstaw do jej uchylecia, gdyż byłoby to rozstrzygnięcie co do istoty sprawy. Akceptacja poglądu przeciwnego oznaczałaby, że po upływie okresu przedawnienia, kiedy organ nie mógł już uchylć decyzji (art. 146 § 1 in fine), nadal może toczyć się postępowanie badające sprawę co do istoty. Wskazany w komentowanym przepisie termin ma charakter materialny. Jego upływ pozbawia organ kompetencji do rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej. Por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z 25 marca 2013r., II SA/GI 1132/12, Lex Nr 1299513, zgodnie z którym termin 5 – letni określony w art. 146 § 1 ma charakter materialny, co oznacza, że jego upływ powoduje skutek w postaci niemożności uchylecia decyzji dotychczasowej, nawet jeżeli została ona wydana z naruszeniem prawa. Zatem upływ tego terminu oznacza bezwzględny zakaz merytorycznego orzekania w sprawie. Por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 11 kwietnia 2019r., I OSK 1044/18, Lex Nr 2677590: „podstawową funkcją art. 146 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego (...) jest zasada ochrony trwałości decyzji administracyjnej. Możliwość uchylecia kwestionowanej we wznowionym postępowaniu decyzji i ponowne rozstrzygnięcie istoty sprawy jest możliwe tylko w czasie określonym w tym ostatnim przepisie. Upływ terminu uniemożliwiający uchylecie decyzji w trybie wznowieniowym ma charakter bezwarunkowy to jest niezależny od okoliczności, które to spowodowały”. Termin ten nie może być przerwany, a wszczęcie postępowania wznowieniowego nie wstrzymuje jego biegu. Wstrzymanie biegu takich terminów nie są także w stanie spowodować żadne inne okoliczności (Z.R. Kmiecik, M. Kotulka, Przedawnienie wzruszalności..., ST 2019 (podkreślają to Z.R. Kmiecik, M. Kotulka, Przedawnienie wzruszalności decyzji w wyniku wznowienia postępowania administracyjnego, ST 2019/3, s. 31)/3, s. 33 – 34). Nie przerywa go więc żadna czynność procesowa – por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z 25 lipca 2018r., IV SA/Po 398/2018, Lex Nr 2528525: „Termin pięcioletni określony w § 1 art. 146 kodeksu postępowania administracyjnego, chociaż zamieszczony został w przepisie proceduralnym, ma charakter materialny, co oznacza, że jego upływ powoduje taki skutek, że decyzja ostateczna nie może być uchylona, choćby została wydana z naruszeniem prawa. Biegu tego terminu nie przerywa żadna czynność procesowa, nie może być on przywrócony, a jego upływ organ zobligowany jest uwzględnić z urzędu”. Nie przerywa go zatem także zawieszenie postępowania, por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 10 sierpnia 2016r., VII SA/Wa 2472/15, Lex Nr 2138072: „Ustawodawca wprowadził w art. 103 kodeksu postępowania administracyjnego zawrął stwierdzenie, że zawieszenie postępowania wstrzymuje bieg terminów przewidzianych w kodeksie, ale nie rozciągnął tego unormowania na wszystkie terminy zamieszczone w tej ustawie. W szczególności przepis art. 103 kodeksu postępowania administracyjnego nie ma zastosowania do terminów o charakterze materialnoprawnym, które zostały przewidziane w art. 146 § 1, czy art. 156 § 2 tej ustawy. Nie może bowiem ulegać wątpliwości, że zawieszenie postępowania administracyjnego pociąga za sobą wstrzymanie biegu jedynie terminów procesowych regulujących przebieg postępowania administracyjnego, do których należy zaliczyć terminy dokonania czynności przez organy administracyjne oraz strony postępowania”. Datą rozpoczęcia biegu tego terminu jest skuteczne doręczenie decyzji co najmniej jednej stronie postępowania. W przypadku wieloosobnej sprawy należy liczyć od dnia ostatniego doręczenia decyzji osobom biorącym udział w postępowaniu – por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 15 grudnia 2017r., II OSK 687/16, Lex Nr 2442277: „Upływ terminu określonego w art. 146 § 1 kodeksu postępowania

administracyjnego, czyli 5 lat od daty doręczenia decyzji, należy liczyć od dnia ostatniego doręczenia decyzji osobom biorącym udział w tym postępowaniu administracyjnym jako strony, nie zaś osobie, która na podstawie art. 145 § 1 pkt 4 kodeksu postępowania administracyjnego domaga się wznowienia postępowania, której decyzja w postępowaniu, którego dotyczy wniosek o wznowienie postępowania nie była doręczona”. Por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8 września 2016r., II OSK 2903/14, Lex Nr 21433519, zgodnie z którym dla rozpoczęcia biegu terminu, o którym mowa w art. 146 § 1, wystarczające jest skuteczne doręczenie decyzji co najmniej jednej ze stron postępowania, przy czym w przypadku większej liczby stron postępowania termin ten należy liczyć od daty ostatniego doręczenia (...)” (Małgorzata Jaśkowska, Komentarz aktualizowany do art. 146 kodeksu postępowania administracyjnego, Stan prawny: 2019.10.25) (zobacz również: Czesław Martysz, Komentarz do art. 146 kodeksu postępowania administracyjnego, Stan prawny: 2010.08.01).

W tym miejscu Kolegium zauważa również, że w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji Nr 159/2017 (Nr sprawy: OS.6220.10.2016) z dnia 29 grudnia 2017r. Prezydent Miasta Raciborza wskazał, że: „(...) wydana przez Burmistrza Miasta Krzanowice decyzja jest prawidłowa i nie ma podstaw do jej uchylecia (...)”. W ocenie Kolegium stanowisko organu pierwszej instancji w tym zakresie zasługuje również na uwzględnienie. W okolicznościach przedmiotowej sprawy w wyniku wznowienia postępowania mogłaby zapasć wyłącznie decyzja odpowiadająca w swej istocie decyzji dotychczasowej, to jest decyzji Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r., co w prowadzonym postępowaniu uzasadnił organ pierwszej instancji, zatem w świetle art. 146 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego brak jest podstaw do uchylecia tej decyzji. Przy czym, z uwagi na upływ 5 letniego terminu przedawnienia, określonego w art. 146 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, okoliczność ta ma wtórne znaczenie dla przedmiotowej sprawy.

Kolegium wskazuje dalej, że prawidłowo Prezydent Miasta Raciborza zaskarżoną decyzją Nr 159/2017 (Nr sprawy: OS.6220.10.2016) z dnia 29 grudnia 2017r., na podstawie art. 151 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 146 § 1 tego kodeksu stwierdził w pkt 2 sentencji tej decyzji, że ostateczna decyzja Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 – 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. orzekająca w przedmiocie środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Elektrowni Wiatrowej Krzanowice o mocy 51 MW na działkach o Nr. 127, 68 obręb geodezyjny Bojanów, Nr. 98; 1 53; 136; 111; 104; 48; 166; 100; 228; 167/1, obręb geodezyjny Krzanowice, Nr. 873/66; 165 obręb geodezyjny Pietraszyn, oraz na działkach Nr 371, 391/2, 557 obręb geodezyjny Wojnowice, Gmina Krzanowice” wydana została z naruszeniem prawa.

W świetle bowiem art. 151 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego w przypadku gdy w wyniku wznowienia postępowania nie można uchylć decyzji na skutek okoliczności, o których mowa w art. 146, organ administracji publicznej ograniczy się do stwierdzenia wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem prawa oraz wskazania okoliczności, z powodu których nie uchylł tej decyzji.

Kolegium zauważa, że w sprawie wystąpiła przesłanka negatywna do uchylecia decyzji, określona w art. 146 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, a także przesłanka negatywna do uchylecia decyzji, określona w § 2 tego artykułu, zatem z uwagi na występujące w sprawie naruszenia prawa konieczne jest stwierdzenie wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem prawa oraz wskazanie okoliczności, z powodu których organ nie uchylł tej decyzji – co w zaskarżonej decyzji uczynił Prezydent Miasta Raciborza. Stanowisko organu pierwszej instancji w tym zakresie Kolegium w całości podziela.

Reasumując, w ocenie Kolegium, zaskarżona decyzja Prezydenta Miasta Raciborza, Nr 159/2017 (Nr sprawy: OS.6220.10.2016) z dnia 29 grudnia 2017r., o treści sentencji: „orzekam, co następuje:

1. Odmawiam uchylecia decyzji Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 - 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. orzekajacej w przedmiocie srodowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizacje przedsiwzięcia pod nazwą: „Budowa Elektrowni Wiatrowej Krzanowice o mocy 51 MW na działkach o Nr: 127, 68 obręb geodezyjny Bojanów, Nr: 98; 1 53; 136; 111; 104; 48; 166; 100; 228; 167/1, obręb geodezyjny Krzanowice, Nr: 873/66; 165 obręb geodezyjny Pietraszyn, oraz na działkach Nr 371, 391/2, 557 obręb geodezyjny Wojnowice, Gmina Krzanowice”.
2. Stwierdzam, że ostateczna decyzja Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 - 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. orzekajaca w przedmiocie srodowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizacje przedsiwzięcia pod nazwą: „Budowa Elektrowni Wiatrowej Krzanowice o mocy 51 MW na działkach o Nr: 127, 68 obręb geodezyjny Bojanów, Nr: 98; 1 53; 136; 111; 104; 48; 166; 100; 228; 167/1, obręb geodezyjny Krzanowice, Nr: 873/66; 165 obręb geodezyjny Pietraszyn, oraz na działkach Nr 371, 391/2, 557 obręb geodezyjny Wojnowice, Gmina Krzanowice” wydana została z naruszeniem prawa.”

jest prawidłowa, została wydana przez właściwy organ po przeprowadzeniu prawidłowego postępowania dowodowego i jest zgodna z przepisami prawa. Zawiera również wszystkie wymagane elementy, w tym właściwą osnovę oraz wyczerpujące uzasadnienie faktyczne i prawne.

W związku z powyższym Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie, działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 kodeksu postępowania administracyjnego postanowiło utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję Prezydenta Miasta Raciborza, Nr 159/2017 (Nr sprawy: OS 6220.10.2016) z dnia 29 grudnia 2017r., o treści sentencji: „orzekam, co następuje:

1. Odmawiam uchylecia decyzji Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 - 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. orzekajacej w przedmiocie srodowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizacje przedsiwzięcia pod nazwą: „Budowa Elektrowni Wiatrowej Krzanowice o mocy 51 MW na działkach o Nr: 127, 68 obręb geodezyjny Bojanów, Nr: 98; 1 53; 136; 111; 104; 48; 166; 100; 228; 167/1, obręb geodezyjny Krzanowice, Nr: 873/66; 165 obręb geodezyjny Pietraszyn, oraz na działkach Nr 371, 391/2, 557 obręb geodezyjny Wojnowice, Gmina Krzanowice”.
2. Stwierdzam, że ostateczna decyzja Burmistrza Miasta Krzanowice Nr OS.604.4 - 11.W.2012 z dnia 27 listopada 2012r. orzekajaca w przedmiocie srodowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizacje przedsiwzięcia pod nazwą: „Budowa Elektrowni Wiatrowej Krzanowice o mocy 51 MW na działkach o Nr: 127, 68 obręb geodezyjny Bojanów, Nr: 98; 1 53; 136; 111; 104; 48; 166; 100; 228; 167/1, obręb geodezyjny Krzanowice, Nr: 873/66; 165 obręb geodezyjny Pietraszyn, oraz na działkach Nr 371, 391/2, 557 obręb geodezyjny Wojnowice, Gmina Krzanowice” wydana została z naruszeniem prawa.”

Odnosząc się z kolei do treści odwołania Pani Jolanty Olik, reprezentowanej przez pełnomocnika Pana Grzegorza Urhassa, zawartego w piśmie z dnia 19 stycznia 2018r., zażytkowanym: „Odwołanie”, od decyzji Prezydenta Miasta Raciborza, Nr 159/2017 (Nr sprawy: OS 6220.10.2016) z dnia 29 grudnia 2017r., Kolegium wskazuje, że argumenty w nim zawarte nie przemawiają za wydatym imiego orzeczenia w sprawie. Z uwagi bowiem na upływ terminu określonego w art. 146 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ pierwszej instancji – Prezydent Miasta Raciborza – nie ma możliwości wydania imiego orzeczenia na sprawie niż orzeczenia, o którym mowa w art. 151 § 2 tego kodeksu, w świetle którego w przypadku gdy w wyniku wznowienia postępowania nie można uchylć decyzji na skutek okoliczności, o których mowa w art. 146, organ administracji publicznej ograniczy się do stwierdzenia wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem prawa oraz wskazania okoliczności, z powodu których nie uchylili tej decyzji. Zatem zawarte w ww. odwołaniu spekulacje pełnomocnika odwołującej się strony co do wystąpienia przesłanki wznowienia

postępowania, określonej w art. 145 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego i możliwości, że decyzja zostałaby wydana w innym kształcie lub odmówiono by jej wydania nie mają znaczenia dla sprawy. W ocenie Kolegium okoliczność ta nie miałaby jednak istotnego znaczenia w tej konkretnej sprawie i niezym niezasadnione jest stanowisko pełnomocnika odwołującej się strony, że inny organ wydałby w sprawie odmienne orzeczenie. W odniesieniu do przesłanki wznowienia postępowania, określonej w art. 145 § 1 pkt 4 kodeksu postępowania administracyjnego Kolegium nie podzieliło poglądu organu pierwszej instancji, co wcześniej zostało już szczegółowo wyrażone. Przy czym zaakceptowanie przez Kolegium stanowiska odwołującej się strony w tym zakresie, z uwagi na upływ ww. terminu przedawnienia również nie wpływa na możliwość wydania imiego orzeczenia w sprawie. W odniesieniu do przesłanki wznowienia postępowania, określonej w art. 145 § 1 pkt 5 kodeksu postępowania administracyjnego Kolegium podzieliło pogląd organu pierwszej instancji, co wyżej szczegółowo zostało wskazane. Przy czym z uwagi na upływ ww. terminu przedawnienia również ta okoliczność ma w sprawie znaczenie drugorzędne. W odniesieniu do powodu z badań akustycznych Kolegium zauważa, że dowód ten powstał po dacie wydania decyzji przez Burmistrza Miasta Krzanowice, zatem nie ma znaczenia dla przedmiotowej sprawy.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 1302 z późn. zm.).

Wnieście skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 200 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 1302 z późn. zm.).

Samorządowe Kolegium Odwoławcze
w Katowicach

Urzędnik
Pani Jolanta Olik
MGT Krzysztof Siegniółko
Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach

1. Pani Grzegorz Urhass – pełnomocnik Pani Jolanty Olik

2. VISAVENTO KRZANOWICE sp. z o.o.; ul. Polecki 23; 02 – 822 Warszawa

3. VISAVENTO KRZANOWICE 1 sp. z o.o. (poprzednia nazwa: Power 4ALEX)

4. Krzanowice sp. z o.o.; ul. Polecki 23; 02 – 822 Warszawa

5. Pozostałe strony w drodze publicznego ogłoszenia – art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego – 3 egzemplarze

6. Fundacja Instytut Kajetana Kozmiana; ul. Włoczyńskich 74; 03 – 920 Warszawa

7. Miasto Krzanowice; ul. Morawska 5; 47 – 470 Krzanowice

8. Burmistrz Miasta Krzanowice; ul. Morawska 5; 47 – 470 Krzanowice

9. Prezydent Miasta Raciborza; ul. Króla Stefana Batorego 6; 47 – 400 Raciborz; z aktami sprawy

aa

Do wiadomości:

Pani Jolanta Olik